Proceedings of the Fourth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Third General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 9 A. M. on Friday, the 15th March, 1963.

PRESENTS

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B. L., Speaker in the Chair, ten Minister , two Ministers of State, two Deputy Ministers and fifty-nine Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral Answers were given)

Re: **Training to Prisoners in crafts and trades**

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati) asked :

*25. Will the Minister-in-charge of Jails be pleased to state—

(a) Whether Government contemplate to impart theoretical training in diverse crafts and trades to Prisoners ?

(b) If so, what are the crafts and trades proposed to be imparted ?

(c) Whether any comprehensive scheme has been drawn up in this regard ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails) replied :

25. (a)—No.
(b) & (c)—Do not arise.

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails) : (a) নাই কথা। (b) & (c) এই কথা উঠাৰ কোনো হেতু নাই ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati) : অনুগ্ৰহ কৰি মন্ত্ৰীমহোদয়ে কবনে যে কয়দীবোৰ জেলৰ পৰা ওলাইগৈ সমাজত উপযুক্ত নাগৰিক হিচাপে বসবাস কৰিব পৰা শিক্ষা দিয়াৰ দায়িত্ব চৰকাৰৰ আছেনে নাই ।

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails) : আছে।

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : এই সম্পৰ্কে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে জানিব পাৰোনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails) : কয়দীবোৰ জেলৰ পৰা ওলাইগৈ যাতে ভাল নাগৰিক হিচাপে জীৱন যাপন কৰিব পাৰে তাৰ লৈ লক্ষ্য ৰাখি বিভিন্ন শিল্পৰ শিক্ষা দিয়া হয়।

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati) : জেলৰ ভিতৰত থকা অৱস্থাত শিক্ষা দিয়া হয়নে বাহিৰত দিয়া হয় ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails) : ভিতৰতে দিয়া হয় !

Shri DEVENDRA NATH SARMA : মন্ত্ৰীমহোদয়ে দেখোন নাই কৰা বুলি উত্তৰ দিছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : হাতে-কামে শিক্ষা দিয়া হয় কাগজে-কলমে নহয় ।

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : কেনেকুৱান আচনি লৈছে জানিব পাৰোনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: (Minister, Jails) : সমাজ কল্যান বিভাগৰ পৰা সেই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ।

Shri DULAL CHANDRA BARUA : কোন কোনঠাইত লৈছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : সেই সম্বন্ধে নটিচ লাগে ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA : এতিয়ালৈকে কিমান কয়দীক তেনে শিক্ষা দিয়া হৈছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : সদ্যহতে সংখ্যাৰ কথা কব নোৱাৰো । নটিচ লাগে ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA : কোনো নতুন ধৰণৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : বৰ্ত্তমানে বেত আৰু বাঁহৰ কাম, কাঠৰ কাম, কমাৰ শালৰ কাম, ঘানিৰ কাম, অম্বৰত সূতা কটাৰ কাম, আৰু চিলাইৰ, কাম আদি শিকোৱা হৈছে ।

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora) কোন শ্ৰেণীৰ কয়দীক এই শিক্ষা দেওৱা হয় ।

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: বিশেষকৈ "C" Class কয়দীক দিয়া হয় ; "B" Class কয়দীকো দিয়ে তেওঁ-লোকে ইচ্চা কৰিলে ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA : কয়দীবোৰে এই শিক্ষা লোৱাৰ পিচত জেলৰ পৰা ওলাই গৈ ভদ্ৰ জীৱন যাপন কৰাৰ কথা মন্ত্ৰীমহোদয়ে জানেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : কেইজন মানৰ কথা জানো ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA : তেওঁলোকে ক'ত আছে এতিয়া ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : যোৰহাট আৰু তেজপুৰ চাৰি আলিত আছে ।

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): যিবোৰ কয়দী এনে শিক্ষা লৈ জেলৰ পৰা আহে তেওঁলোকে সজ জীৱন, যাপন কৰিবৰ কাৰণে অধিক সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails): সমাজ কল্যান বিভাগৰ পৰা এনে ব্যৱস্থা কৰা হয়।

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati): কয়দীবোৰক নৈতিক শিক্ষা দিবৰ বাবে কোনো বিষয়া নিযুক্তকৰা হৈছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: হয়, জেলৰ ভিতৰতে ধৰ্ম বিষয়ে শিক্ষা দিবলৈ মাজে মাজে যায়।

Shri DEVENDRA NATH SARMA: যিবিলাক কয়দীক শিক্ষা দিয়া হয়, সেইবিলাকে পুনৰ কোনো গুৰুতৰ অপৰাধ কৰা পাইছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: নটিচ নহলে কব নোৱাৰি।

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora): শতকরা কত জন ভাল ভাবে জীবনযাপন করছে, সেই কথা মন্ত্রী মহোদয় জানেন কি ?

Mr. SPEAKER: He wants notice.

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi): অপ্ৰাপ্তবয়স্ক কয়দীবোৰক তেওঁলোকৰ স্বভাব পৰিবৰ্ত্তনৰ কাৰণে শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা জেলৰ ভিতৰতে আছে।

Shri DEVENDRA NATH SARMA: অপ্ৰাপ্তবয়স্ক কয়দীবোৰক বেলেগে ৰখাৰ ব্যৱস্থা আছেনে ?

Mr. SPEAKER: Juvenile jail বেলেগে আছে। গুৱাহাটীত বসিষ্ঠতে আছে দেখোন।

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: তেওঁলোকক বেলেগে ৰখা হয়।

Shri RAM PRASAD DAS (Bijni): জেলত থকা নিৰক্ষৰ কয়দীক অক্ষৰ যুক্ত কৰাৰ ব্যৱস্থা আছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: হয়, আছে।

Shri DEVENDRA NATH SARMA: অপ্ৰাপ্তবয়স্ক কয়দীক শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা জেল বিভাগৰ পৰা আছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: আছে।

Shri BISWA DEV SARMA (Balipara): মহিলা কয়দীক তেনে শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Jails): বিভিন্ন শিল্পৰ শিক্ষা দিয়া হয়।

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati): কি কি শিক্ষা দিয়া হয় ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: এই কথা আগতেই কোৱা হৈছে।

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): মহিলা কয়দীৰ ক্ষেত্ৰত থকা সতী সন্ততিক শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: তাৰ ব্যৱস্থা বেলেগে আছে।

Mr. SPEAKER Hon. Minister has already replied to that Question.

Re: **Development Block for Jowai Subdivision**

Shri ENOWELL POHSHNA [Jowai (Reserved for Scheduled Tribes)] asked:

*26. Will the Minister-in-charge of Development be pleased to state—

(a) Whether there is a proposal for a new Development Block to be opened for Jowai Subdivision (non-Block area) ?

(b) If so, what steps Government have taken in this regard ?

Shri EMON SINGH SANGMA (Minister of State, Community Development, etc.) replied:

26. (a)—No.

(b)—Does not arise.

Re: **Settlement of Town land at Jorhat**

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Tribes)] asked:

*27. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether one Manik Chandra Borthakur had been given settlement of land within Jorhat town ?

(b) Whether Jorhat Settlement Advisory Committee or any person recommended his case for settlement ?

(c) Whether Shri Borthakur has taken possession of the allotted land ?

(d) If so, whether he has paid the premium for the land ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Minister of State, Revenue) replied:

27. (a)—No.

(b)—The Jorhat Land Settlement Advisory Committee did not recommend settlement of land with Shri Manik Borthakur within Jorhat town. But the Deputy Commissioner, Sibsagar, Jorhat, recommended for settlement of ½ a bigha of land outside Jorhat town area with him.

(c) – No.

(d)—Premium will be realised before possession is given.

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Tribes)] : I want to know the name of the place where Shri Barthakur has been given allotment.

Shri RADHIKA RAM DAS (Minister of State, Revenue) : Outside the Jorhat town and within two mile radious of the Jorhat town.

Shri MAL CHANDRA PEGU : What is the name of the particular place ?

Shri RADHIKA RAM DAS : Bharbheta Chapari.

Shri MAL CHANDRA PEGU : May I know whether the Deputy Commissioner placed Shri Barthakur's case before the Land Settlement Advisory Committee before he recommended his case to Government for settlement of land with him outside the town ?

Mr. SPEAKER : Reply to this question was given to you yesterday. This cannot be repeated.

Shri MAL CHANDRA PEGU : If not why the cases of other persons had been taken recommendation from the Land Settlement Advisory Committee to make settlement of land at the same place where Shri Barthakur had been allotted land ?

Mr. SPEAKER : You put all these questions yesterday. This matter was discussed threadbare yesterday.

Shri MAL CHANDRA PEGU : The Minister had said that premium will be realised before possession is given. May I know whether any attempt has been made to realise the premium from him before possession is delivered to him ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Minister of State, Revenue) : No, Sir. The land is under encroachment. As soon as the encroachment is removed he will be given possession after realisation of the psemium.

Shri MAL CHANDRA PEGU : Then why premium has not been realised from him till now ?

Shri RADHIKA RAM DAS : Because the land is under encrachment.

Shri MAL CHANDRA PEGU : But the Minister stated that premium would be realied before possession is given. Why has he not been asked to pay the premium.

Mr. SPEAKER : What is that to you if he has not been asked to pay the premium for land of which he is not in possession ? Government may realise the premium after possession is given to him.

Shri Syed AHMED ALI (Gauripur) : May I know whether the Deputy Commissioner is bound to accept the recommendation of the Land Settlement Advisory Committee ?

Shri RADHIKA RAM DAS : No. It is an advisory body.

Shri Syed AHMED ALI (Gauripur): May I know whether the Deputy Commissioner can recommend the name of any suitable person without consulting the Land Settlement Advisory Committee ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Minister of State, Revenue): Yes, he can. I may read out the relevant portion of the circular issued by the Revenue Department in 1949 regarding the function of the Land Settlement Advisory Committee. Paragraph 3 says "in as much as the Committee will be advisory he responsibility of the Deputy Commissioner and the Sub-Divisional Officer will always remain as before. But when the Deputy Commissioner or the Subdivisional Officer does not accept the advice of the Committee he should report the matter to Government".

Shri MAHADEB DAS [Bhabanipur (Reserved for Scheduled Castes)] : "প্ৰিমিয়াম"ৰ হাৰ কিমান, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে ?

Shri RADHIKA RAM DAS : In residential quarters if it is within the town, the premium is $33\frac{1}{3}$ per cent of the market value.

Shri TANKESWAR CHETIA (Nazira) : What is the premium fixed ?

Mr. SPEAKER : $33\frac{1}{3}$ per cent of the market value.

Re : Price of rice

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati) asked :

*28. Will the Minister of Supply be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the price line so far rice is concerned in our State is higher ?

(b) If so, what steps have been taken to check on prices and to bring it down ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Supply) replied :

28. (a)—Yes.

(b)—Government have taken the following steps to check the rise in prices of rice in the State—

(1) Minimum and maximum prices of paddy and maximum ex-Mill and wholesale prices of rice have been statutorily fixed on a Zonal basis under the Rice and Paddy (Assam) Second Price Control Order, 1962.

(2) A buffer stock of 1,30,634 Metric Tonnes paddy is being built up by means of internal procurement to be released according to necessity and requirements in different areas during lean months.

(3) A large number of Fair Price Shops have been opened in different areas of the State and rice is being distributed through those shops at controlled rates to low-income group people.

(4) Inter-district movement of rice and paddy has been restricted and movement of rice and paddy is being allowed from deficit district to surplus district on a planned basis through approved wholesale dealers and Co-operative Societies.

(5) A fairly good stock of rice totalling 42,000 Metric Tonnes obtained from the Central Government in 1962 is still being distributed through Fair Price Shops. Besides, an allotment of another 1 lac tonnes rice has also been asked for from the Centre to be lifted during the next six months.

(6) Price Vigilance Commi tees have been set up at Subdivision, Block and Gaon Panchayat levels consisting of Government officials, representatives of the people and the trading communities.

(7) A high power committee had also been set up with Development Commissioner as Chairman and Director of Statistics as a Member-Secretary to keep a track of the price movement of Agricultural Commodities in the State and suggest remedial measures to arrest rise in prices.

(8) Local officers have been instructed to exercise strict vigilance over the market price of rice and also the activities of the Traders so that they do not resort to undue profiteering.

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati) : May I know from the Hon. Minister whether as a result of all these measures adopted by Government the price of edible rice has gone down ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Supply) : It has been checked in some places ; as for instance, in Gauhati the price is more or less static.

Shri DEVENDRA NATH SARMA : The Minister said that the priceline in Assam was higher than in other States. May I know the reasons for this ?

Shri RUPNATH BRAHMA : The Hon. Member knows that this time we have raised the maximum price of rice by Re.1 per maund.

Shri DEVENDRA NATH SARMA : May I know whether the consumers are getting edible rice at wholesale prices fixed by Government under the Rice and Paddy (Assam) Second Price Control Order, 1962 ?

Mr. SPEAKER : Government have guaranteed supply of rice at controlled rate to low-income group people only.

Shri RUPNATH BRAHMA : In certain places we have relaxed this restriction. In Shillong and Gauhati we have allowed supply at controlled rate to higher income group people also.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat) : In view of the anxiety expressed by the Hon. Members on the floor of this House regarding the food position in the State and the need for maintenance of price line, will it not be proper for the Minister to make a statement on the food situation and the steps taken by Government to maintain the price-line ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Supply): I have more or less explained the present position ; while discussing the calling attention motion by Mr. Bhattacharya I gave a real picture of the situation. If the Hon. members want to make a further statement after collection of more facts and figures, I may do so.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora) : May I know how many fair price shops have been opened in the State ?

Shri RUPNATH BRAHMA : There were as many as 835 fair price shops upto 31st January 1963. The number must have increased by now.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur) : In his reply the Minister stated that there was restriction in inter-district movement of rice and paddy. May I know whether there is any restriction in movement of paddy within the district ?

Shri RUPNATH BRAHMA : I do not know of any such restriction.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : Is the Minister aware that restriction in the movement of paddy even inside the district is being put by the Supply Officers ?

Shri RUPNATH BRAHMA : I am not aware of that.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): Am I to understand from the answer given to me that he is going by the statement ?

The SPEAKER : He has said that.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Will the Miuister be pleased to investigate the matter ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Supply): That would be looked into.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur) : Is it not a fact that, Sir, there are several cases pending in Court at Gauhati for violation of the movement order by people when they brought paddy within the district of Kamrup ?

Shri RUPNATH BRAHMA : Sometimes it is found that a number of heavily loaded trucks with paddy move from place to place within the district. There are Supply Officers posted at various places. We have very strict orders to them and they sometime seize those trucks whenever they find anything suspicious

Mr. SPEAKER : How can thyy seize if there is no of restriction inter-district movement ?

Shri RUPNATH BRAHMA: We cannot allow loaded trucks to ply with any quantity of paddy or rice. We must ascertain and verify wherefrom those supplies come, for what purposes and things like that.

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati): Why loaded trucks are seized within the district ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Supply): There is a limit to the quantity one is allowed to carry. People can carry upto 10 maunds. But if it is found that even this quantity is not being taken for the consumption but for trade, that can be seized for verification.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture): There may be several possibilities within the district. We may seize if there is more than 10 maunds. Even if one carries less than 10 maunds not for bonafide consumption but for trade, he is liable to prosecution. Within the district even if one moves stock from one Zone to other, he is liable to prosecution.

Shri SANTI RANJAN DAS GUPTA (Lumding): Does the hon'ble Minister know that even in the district of Nowgong, the Deputy Commissioner has applied these Defence of India Rules for this ?

Shri RUPNATH BRAHMA: I have no such information.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): What does the hon'ble Member mean by Defence of India Rules ?

Shri SANTI RANJAN DAS GUPTA: The Deputy Commissioner has restricted the movement of rice and paddy from one place to another.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: There must be sufficient reasons for that.

Shri DEVENDRA NATH SARMA: May I know from the Minister if he will be in a position to keep this price line in check this year ?

Mr. SPEAKER: That is the ultimate aim.

Shri RUPNATH BRAHMA: We will exert our best efforts.

Shri DEVENDRA NATH SARMA: So far as the price of edible rice is concerned, it at times went upto Rs.28 at Gauhati per maund, is the Minister aware of it ?

Mr. SPEAKER: You have used the word "edible" several times. Is there an inedible rice also ?

Shri DEVENDRA NATH SARMA: Yes, Sir.

Shri RUPNATH BRAHMA: We are trying our best to keep the price level in check.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: So far as Gauhati is concerned, this is covered by the special Co-operative scheme. I feel if the schemes goes through, the price should be under control.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): In Hajo, Kamalpur area the price has gone up. Will the Minister be pleased to keep some stock in those areas to keep down the price ?

Shri RUPNATH BRAHMA: Yes, I shall look into it.

UNSTARRED QUESTIONS

Re: Appointment of some officers in the P.W.D. (E.&D.) on contract basis

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR (Rampur) asked:

15. Will the Minister, Public Works Department (E.&D.) be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that some officers have been appointed in the Public Works Department (E.&D.) on contract basis since the Department was created ?

(b) If so, who are they ?

(c) Whether some of the officers have been made permanent ?

(d) If so, who are they ?

(e) Whether their services in the contract period have been recognised in the permanent link to determine their seniority ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY [Minister, P. W. D. (E.&D.), etc.,] replied:

15. (a)—'Yes'.

(b) - The names of the officers (Gazetted and non-gazetted) appointed on contract basis and who are still continuing in service are as follows:—

(Gazetted—Temporary Engineers)

1. Shri J. P. Awatramani ... ...
2. Shri T. N. Tirath Das ... ... Since retired but re-employed as Executive Engineer.

(Non-gazetted—Temporary Overseers)

(Recruited at Delhi in the scale of Rs.200—10—250 15—400 (on contract).

1. Shri H. K. Khera ... ... Since absorbed in the regular cadre on the recommendation of Assam Public Service Commission.
2. Shri Haridev Bassi ... ...
3. Shri Satya Kumar Mukherjee ... .

(Temporary Overseers—Non-gazetted) in the scale of Rs.200—10—260—15—350.

1. Shri M. Lakshminarayan Rao	...	Since absorbed in the regular cadre on the recommendation of Assam Public Service Commission.
2. Shri Sant Baksh Singh ...	...	
3. Shri Ram Villas Singh ...	..	
4. Shri Ram Behari Chand	...	
5. Shri P. Chittaranjan Das	...	
6. Shri Pijush Kanti Roy ...	...	
7. Shri Chanchal Kumar De	...	
8. Shri Dinesh Ch. Sarkar ...	..	
9. Shri A. F. Lobo ...	...	(Under suspension).
10. Shri G. S. Octania ...	...	Re-employed on contract basis till 2nd March 1963.

Temporary Overseers (on contract basis) in the scale of Rs.120—120—130—5—145—(E.B.)—10—245—(E.B.)—10—245—(E.B.)—10—275.

1. Shri Ramendra Mohon Ganguly ... Since absorbed in the regular cadre on recommendation of the Assam Public Service Commission.

Temporary Overseers originally appointed for Assam-Agartala Road (on contract basis in the scale of Rs.200—10—250—15—400) but subsequently brought into the Assam P. W. D.

1. Shri Bidyadhar Roy ... ... Since absorbed in the regular cadre on the recommendation of the A. P. S. C.

(c) & (d)—Uptil now, none of these officers have been made permanent. But the following officers have been appointed as Subordinate Engineers in the regular cadre against the Temporary posts in the cadre. They will be made permanent in due course on the basis of seniority and efficiency.

1. Shri H. K. Khera,
2. Shri Sant Baksh Singh,
3. Shri Ram Villas Singh,
4. Shri Ram Bihari Chand,
5. Shri P. Chittaranjan Das,
6. Shri Pijush Kanti Roy,
7. Shri Chanchal Kumar De,
8. Shri Dinesh Chandra Sarkar,
9. Shri M. L. Rao,
10. Shri Bidyadhar Roy,
11. Shri Ramendra Mohon Ganguly.

The proposal to appoint Shri J. P. Awatramani, Executive Engineer (on contract) in the regular cadre is also under consideration of Government.

(e)—The question of counting the contract service for purpose of determining their seniority in the regular cadre is under examination of the Government. No decision in the matter has been arrived at as yet.

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): Sir, two payscales have been shown here in case of Temporary Overseers. One is Rs.200-400 and the other is Rs.120-275. Will the hon'ble Minister be pleased to state why two scales of pay have been provided ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY [Minister, P.W.D. (E&D)] : These payscales were for contract service people. Possibly these were fixed according to qualifications.

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati): May I know from the hon'ble Minister what is the qualification of Shri T. N. Tirath Das ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Offhand I cannot say. I think he is a qualified engineer.

Shri DEVENDRA NATH SARMA: May I know from the Minister whether he will infrom this matter to the House in future ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I am afraid unless a separate question is put it will be very difficult to do so.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): From this list, No.1 to 10, it appears, no local man has been appointed. Do the Government consider that there are no local technical man for these posts in the State ?

Mr. SPEAKER: All these people from No. 1 to 10 come from outside His question is whether there is no local man available for these posts ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Because they were outsiders, therefore they were appointed on contract basis. During the First Five Year Plan, it was decided that as there was dearth of technical people in Assam, some technical personnel should be recruited from outside the State with an idea that such recruitment would not stand on the way to the future employment of local people in the permanent cadre.

Shri MAHAMMAD. UMARUDDIN: Is there a proposal to absorb some of them in the departmental cadre ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Yes, Sir. Since the Public Employment Act was passed in 1958 all citizens of India, whatever his domicile may be, irrespective of the State from which he comes, became entitled to jobs anywhere in the whole of India. Since then, by the operation of law, Sir, these people became entiled to apply for permanent jobs in Assam and whenever they were found suitable as recommended by the Public Service Commission, they had to be appointed in the permanent cadre.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): As the persons were appointed on contract service, after the completion of their contract period, is there any liability of the Government to absorb them in permanent cadre ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I have already said that they were on contract service and so long there is dearth of technical personnel in the State, it will be in our interest to renew their contracts. If any one out of them applies for any job in the permanent cadre and the State Public Service Commission selects him, we cannot discriminate.

Re: **Promotion of Ministerial Officers to the cadre of Inspector of Taxes**

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora) asked :

16. Will the Finance Minister be pleased to state--

(a) Whether his attention has been drawn to the Assam Taxation Service Rule 9 (2) in making promotion of Ministerial Officers to the cadre of Inspector of Taxes ?

(b) Whether any promotion has been made overriding this Rule in recent days ?

(c) If so, who are those officers and why this Rule has been overriden by making selection of such persons ?

(d) Whether it is a fact that the Assam Taxation Service Rules, 1962 clause (b) second proviso to Rule 6 is contrary to the conditions of the Government Service Rules fixing the age limit for promotion at 40 years ?

(e) If so, whether Government proposed to amend the Rules ?

(f) Whether Government will consider the cases of the Ministerial employees who have requisite educational qualifications and rendered more than 10 years service in this Department as per Rule prescribed under the Assam Taxation Service Rule, 1962 before making promotion, even if they have crossed the age of 40 years ?

(g) Whether Government is strictly adhering to the Rule (b) of second proviso to Rule 6 ?

(h) Whether Government has taken any step for reversion of the Inspectors of Taxes who are already in service and crossed the age limit of 40 years ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance) replied :

16. (a)—Rule 9 (2) of the Assam Taxation Service Rules prescribes the educational qualification of candidates for recruitment to the Assam Taxation Services through competitive examination. This Rule has no application in the case of promotion.

(b)—Does not arise.

(c)—Does not arise.

(d)—No.

(e)—Does not arise.

(f)—No.

(g)—Yes.

(h)—The age limit of 40 years is applicable in the case of initial promotion of Ministerial Government servants to the cadre of Inspector of Taxes. The question of reversion of an officer so promoted when he has attained that age subsequently does not arise.

Re: **Pay scales of Panchayat Secretaries**

Shri ABDUL MUNIM CHOUDHURY (Karimganj South) asked:

17. Will the Minister-in-charge, Panchayat and Community Development be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the work loads of the Panchayat Secretaries and the high cost of standard of living according to present index of prices?

(b) If so, whether Government propose to increase the pay scales of the Panchayat Secretaries to Rs.100 per month?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Deputy Minister, Panchayat and Community Development) replied:

17. (a)—Yes.

(b)—No. The proposal for revision of existing pay scales of Gaon Panchayat Secretaries along with others is under consideration of the Pay Committee constituted by Government.

Shri ABDUL MUNIM CHOUDHURY: Pay Committee কবে consider করবে ?

Skri DEVENDRA NATH HAZARIKA: বিষয়টো Pay কমিটিৰ বিবেচনাধিন হৈ আছে । এতিয়া কোৱা টান ।

Shri PULAKESHI SINGH (Sonai): Whether the case of the difunct Rural Panchayat Secretaries now absorbed in Anchalik Panchayats are receiving any consideration?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: This question is about Gaon Panchaya Secretaries; it is not about the defunct Rural Panchayat Secretaries.

Shri MOHANANDA BORA (Bihpuria): If the Pay Committee raises the pay scales of the Panchayat Secretaries will the Government take the responsibility of paying this money or it should be paid, from the Panchayat funds?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: It is a hypothetical question; he has started it with an "If".

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): এই যে দৰমহা বঢ়াব এইটো পঞ্চয়ত ফাণ্ডৰ পৰা যাবনে direct গভৰ্ণমেণ্টে দিব ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): So far as payment of Panchayat Secretaries is concerned, it is made out of the Panchayat fund. We have laid down the minimum be paid to a Secretary. If after considering all the facts, the Pay Committee recommends that the minimum should be increaed we shall send the information to the Panchayat for necessary action.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI: এই গাঁও পঞ্চায়ত চেক্রেটৰী সকলক যদি চৰকাৰে দৰমহা বঢ়াই নিদিয়ে তেনেহলে গাওঁ পঞ্চায়তক দিবলৈ চৰকাৰে নির্দ্দেশ দিব নোৱাৰেনে ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: So far as this aspect is concerned, we have found from the experience of the past few years that if matter is entirely left to the Gaon Panchayats there would be no uniformity. There are certain Gaon Panchayats which are paying Rs125 and some are paying even more. This is a very dilicate and troublesome question. Some sort of control will have to be enforced so that the entire money placed at the dispousal of Gaon Panchayat is not fillltered awy and exhausted for this purpose only.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI: এতিয়া গাওঁ পঞ্চায়তৰ চেক্রেটৰীৰ ওপৰত সভাপতিৰ বাহিৰে আন কাৰোবাৰ control আছে যানো ।

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: No.

Shri ABDUL JALIL CHOUDHURY (Badarpur): क्या सरकार को मालूम है कि कुछ गांव पंचायतों के Secretary दो दो गांव पंचायतों का काम चला रहे हैं।

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: ठीक है । बाज गांव पंचायतों के Secretary दो पंचायतों के काम चला रहे हैं ।

Shri ABDUL JALIL CHOUDHURY: क्या एक ही Secretary दो पंचायतों का काम कर सकते हैं ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: जी हाँ एक Secretary दो पंचायतों का काम कर सकते हैं ।

Shri PULAKESHI SINGH (Sonai): In considering their pay scale, whether Government propose to raise their educational qualifications also.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: That will be considered by the Pay Committee.

Shri MOHANANDA BORA (Bihpuria): Are the Government aware that some of Gaon Panchayats are unable to pay the present pay of Rs.50·00 for months together and if it is raised, what would be the fate of the Gaon Panchayats ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): Several steps heve been taken to increase the income of the Gaon Panchayats and I hope that those Gaon Panchayats which are not now in a position to pay the salaries of these Secretaries will be able to pay.

Re: **Cultivation during Emergency**

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat) asked:

18. Will the Minister of Agriculture be pleased to state—

(a) Whether any land was brought under vegetable cultivation during the emergency period by the Agriculture Department?

(b) If so, the area so cultivated (to be shown district-wise)?

(c) The types of vegetables grown and the area in which a particular type was grown?

(d) The total production of each variety?

(e) The total cost of production?

(f) Whether these vegetables were sold? If so, the amount of sale proceed?

(g) Whether any aid was given to the agriculturist for growing vegetables, if so the kind of aid?

(h) The number of growers receiving such aid distrct-wise?

(i) The T. A. drawn by the officers of the Agricultural Department during the emergency period for the purpose of implementing Grow More Food and Grow More Vegetables Scheme in the State?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY (**Minister of Agriculture**) replied:

18. (a)—No. The Department did not undertake cultivation of vegetables on their own, but organised a campaign for production of vegetables by the cultivators.

(b), (c), (d), (e), and (f)—Do not arise.

(g)—Yes. Seeds and Seedlings were sold to the cultivators at subsidised rates as indicated below—

Onion bulbs	at ⅓rd subsidy.
Potato	at ⅓rd subsidy
Vegetable seeds and seedlings	at 50 per cent subsidy.
Fertilizers—for Potato	On loan.
for Vegetables	at 25 per cent subsidy.

(h)—Information not at hand. However, the same is being called for from the different districts.

(i)—It will take time to compile figures of T. A. drawn by officers of all categori s. Further, the T. A. drawn by the officers precisely for the purpose of implementing Grow More Food and Grow More Vegetable Scheme during the Emergency period (Rabi season) is difficult to be computed as the T. A. Bills are prepared and drawn together for all kinds of journies for various purposes and not separately according to the purpose of journey.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): In connection with answer (a) May I know from the hon. Minister whether recently the Director of Agriculture showed some vegetables to the Chief Secretary in front of the Assam Secretariat ?

Shri MOINUL HAQUE CHAUDHURY (Minister, Agriculture): Neither the Director of Agriculture ho'd it to the Chief Secretary, no the Chief Secretary purchased it as Chief Secretary. I can give the details of this incident if a separate question is put. What I could gather is this: that certain contractors or individua's were induced to bring vegetables from Gauhati where the prices were cheap. They sold the vegetables in different places. One of such places was in front of the Assam Secretariat where both the Chief Secretary and the Director of Agriculture were present at the time of in uguration of the sale, possibly to bring a little ceremony nin the whole thing to be seen by others.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI: Whether photograph was also published in a local paper ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Still better. There was good publicity.

Shri MAHAMMED UMARUDDIN (Dhubri): Whether there is provision in the nurseries to raise vegetable seedlings ? What is the cost incurred for that purpose in the nurseries ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY : I have not got that separately. These will have to be collected from different farms and places.

Shri MAHAMMED UMARUDDIN: Whether vegetable seedlings were raised.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Instructions were issued to the Government farms that efforts shou d be made by them to raise seedlings.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI: My question was (i) The Travelling Allowance drawn by the officers of the Agriculture Department during the emergency p riod for the purpose of implementing Grow More Food and Grow More Vegetable Scheme in the State and the answer is that the Travelling Allowance Bills are prepared and drawn together for all k nds of journeys for various purposes. May I know what

other purpose, the Agriculture Department heads can have except helping implementation of Grow More Food Campagn and Grow More Vegetables Scheme during the emergency period ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture) : In addition to his works under the emergency programme an officer might go for organising the local people to dig a channel under the Agriculture Minor Irrigation scheme. That might be one of the purposes of his tour. The same officer could have gone to enquire about an allegation against a subordinate. When an officer makes a tour he might combine all these and many other purposes. Further, the number of officers are large right from the field staff to the Director. Until and unless we send a circular to each and everyone of them, requesting them to specify as to how much of the Travelling Allowances drawn by them were for what specific purposes and they reply to. It will be difficult for me to tell this House what amount has been spent for Grow More Food or Grow More Vegetables during the emergency.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : As the Minister has stated about irrigation, May I know if any irrigation scheme is taken during the emergency ?

Mr. SPEAKER : How that question arises ? He has told the House about irrigation schemes by way of illustration only. That cannot be a subject matter of supplementary.

Shri DULAL CHANDRA BARUA : My question is whether during the emrrgency any such irrigation cheme is taken up.

Mr. SPEAKER : I think he cannot reply to that question.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora) : What is the total quantity of potato seeds distributed during the emergency ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY : I have not got the figure readily available with me because the purpose of the original question was somewhat different. What I can say is this that the potato seeds distributed for cultivation during the emergency would cover an area of 1,546 acres.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE : Has the Government received any report from the districts about the total production from the seeds distributed ?

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY : Some of the hon. Members have brought it before this House that there is a glut in the market. We have produced much more than what is required.

Re: **Fee-income of Classes IV, V and VI of M.E. and High Schools, etc.**

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur) asked :

19. Will the Education Minister be pleased to state—

(a) What is the approximate number of students of the Class IV, V and VI in H.E. and M.E. Schools of the State ?

(b) What is the total amount of fee income from these students estimated at the present rate of tuition fees in the year ?

(c) What is the total amount of tuition fees actually collected from the students in a year from these classes of M.E. and H.E. Schools ?

(d) Wha is the total amount Government had to pay to the schools to compensate loss of fee-income for students exempted from paying fees in the classes IV to VI in M.E. and H.E. Schools ?

Shri DEV KANT BOROOAH (Minister, Education) replied :

19. (a)—The approximate number of students in Classes IV, V and VI in M.E. and High Schools (as on March, 1962)—

Class IV	... 73,910
Class V	... 66,210
Class VI	.. 59,683
Total	... 1,99,803

(b)—The total amount of fee-income from these students estimated at the present rate of tuition fe —Rs.55,11,468 per annum.

(c) –The total amount of tuition fees actually collected from the students in a year from these classes of M.E. and High Schools— Rs.41,31,294.

(d)—The total amount Government had to pay to the schools to compensate the loss of fee-income for students exempted from paying fees in the classes IV to VI in M.E. and High Schools – Rs.8,51,426.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): (b) Whether the amount is exculsive of the Central share or inculsive of the Central aid ?

Shri DEV KANT BOROOAH: So far as the loss of fee income is concerned, this is governed by the Article 275 of the Constitution. For the Hill tribals the contribution made by the Central Government amounts to about Rs.2,50,000 and for plains tribals and Scheduled castes, 25 per cent is subsidised by the State and the restby the Government of India.

Shri PULAKESHI SINGH (Sonai): Sir, as the figure shows, the estimated income is Rs.55,11,468 and the actual collection is Rs 41 31,294 and so there is a balance of Rs.13,80,174 and Government has given a compensation for loss of fee income of Rs.8.51,428. So there is a balance of Rs.5.28,748. Whether this amount is colleeted by the schouls concerned ?

Shri DEV KANT BOROOAH: That is an estimate only. There is free tuition of different categories of pupil and also the loss of fee for the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and the Plains Tribes.

Shri KHOGENDRA NATH NATH (Goalpara): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৬৩-৬৪ চনৰ কাৰণে অতি পৰিশ্ৰম, আৰু চিন্তা কৰি এখন ধাটি বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰিব লগাত পৰিছে। তাৰ বাবে তেখেত আমাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ।

যোৱা বছৰ অসম সীমান্তত চীনাহঁতৰ আক্ৰমণৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা পৰিস্থিতিয়ে এই সমস্যাপূৰ্ণ ৰাজ্যখনৰ জটিল সমস্যা বিলাকত আৰু জটিলতৰ কৰি এটা ভয়ঙ্কৰ বিশৃঙখলাৰ সৃষ্টি কৰিলে। এনে অৱস্থাত দেশৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ প্ৰশ্ন আগত ৰাখি নতুন বছৰৰ বাজেট প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁতে তেখেতে বহুতো নতুন সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লগাত পৰিছে। দেশৰ স্বাধীনতা অক্ষুন্ন ৰখাটো সৰ্ব্বাপেক্ষা ডাঙৰ প্ৰশ্ন। গতিকে দেশৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ প্ৰচেষ্টাটো কোনোমতেই শিথিল কৰিব নোৱাৰি। এই পৰিস্থিতিৰ ভিতৰত বাজেট প্ৰস্তুত কৰি ৰাজ্যৰ বিত্তীয় পৰিবেশটো পৰিচালনা কৰা সচাঁকৈয়ে জটিল। সঙ্কটকালীন পৰিস্থিতিৰ মাজত নতুন কৰ-কাটল লগাব লগীয়া হোৱাটো অপৰিহাৰ্য্য বিষয়।

বিত্তমন্ত্ৰীয়ে তেখেতৰ ভাষণত কৈ গৈছে যে, প্ৰশাষণীয় ব্যৱস্থাত বহুত ব্যয় সঙ্কোচৰ অৱকাশ আছে, আৰু তেখেতে উল্লেখ কৰিছে যে, পৰিহাৰ্য্য ব্যয় সঙ্কোচ কৰিলে প্ৰায় ২৩ লাখ টকা ৰাহি হব বুলিও ধৰি লৈছে। সেই উদ্দেশ্যে এটা কমিটি নিয়োগ কৰি ব্যয় সঙ্কোচ কৰিব পৰা হব বলিও তেখেতে এটা অভিমত প্ৰকাশ কৰাত তেখেতক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। মই আশাকৰো উক্ত কাৰ্য্য সম্পাদনৰ হকে ক্ষীপ্ৰগতিৰে আগ বাঢ়িব।

মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ছয় দফাত বৃদ্ধিকৰ ধাৰ্য্য কৰি প্ৰায় ১,৭৫,০০,০০০ টকা বছৰি অতিৰিক্ত আদায়ৰ প্ৰস্তাৱ কৰিছে। তাৰ ভিতৰত পেট্ৰল আৰু কেৰাচিন তেল পৰে। কিন্তু এই দুটা দ্ৰব্যৰ ওপৰত কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাটো যুক্তি সঙ্গত হোৱা নাই বুলি মই ভাবো। কিয়নো, এফালে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে তাৰ ওপৰত কৰ ধাৰ্য্য কৰিছে আনফালে যদি ৰাজ্যিক চৰকাৰেও সেই একেবিধ দ্ৰব্যৰ ওপৰতে কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে তেন্তে সেইটো অকণো সমিচীন নহব।

মহোদয়, আজি আমাৰ ৰাজ্যৰ জনসাধাৰণৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা আৰু ৰাজ্যৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতিটো ভালকৈ বিবেচনা কৰি চাবলগীয়া হৈছে। আজি অসমৰ বাইজৰ যি আৰ্থিক অৱস্থা হৈছে, সেইটো সুন্দৰকৈ পৰ্য্যাবেক্ষণ কৰিলে দেখা যাব যে ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমত সকলো দৈনন্দিন প্ৰয়োজনীয় দ্ৰব্যৰ মূল্য উৰ্দ্ধতম। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হ'ল ভাৰতৰ লগত অসমৰ সংযোগৰ ভাল ব্যৱস্থা নাই। অসমৰ বহিৰাগত দ্ৰব্য বিলাক মটৰ ট্ৰাকেৰে অহা কাৰণে ইয়াত বস্তুৰ দাম অত্যাধিক বৃদ্ধি হৈছে। ৰেলৰ অনুপাতে লৰীৰ ভাৰা ১৫ টকাৰ পৰা ২৫ টকালৈ হয়। সেই বৃদ্ধি ভাড়া অসমৰ ৰাইজে বহন কৰিছে। তাৰ উপৰিও অন্যান্য প্ৰত্যেক বস্তুৰেই দাম অসমত সৰ্ব্বাপেক্ষা বেচি।

আজি চৰকাৰে ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ কথা কৈছে। মই কওঁ যে বৰ্ত্তমান অৱস্থাত আমাৰ ক্ৰয় আৰু বিক্ৰী মূল্যৰ কোনো সামঞ্জস্য নাই অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণে হোৱা আয় পৰিমাণে সামাজিক ব্যয় অত্যাধিক অৰ্থাৎ আমাৰ ৰাজ্যৰ Economy টো Unbalanced Economy হৈছে।

অসমৰ উৎপন্ন দ্ৰব্যৰ দাম কম আৰু অন্য ঠাইৰ পৰা আমদানী হোৱা বস্তুৰ দাম বহু বেচি। আমি আমাৰ গাৱলীয়া খেতিয়ক সকলে ধানৰ মূল্য পাইছে মাত্ৰ ৯ টকা। যুদ্ধৰ জৰুৰী পৰিস্থিতিৰ উপলক্ষে আমাৰ চৰকাৰে ৰাইজক অধিক শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ নিৰ্দ্দেশ দি ভাবিছিল যে তাৰ পৰা যুদ্ধত বহুত সহায় হব। এতিয়া দেখা গৈছে আমাৰ গোৱালপাৰাতে আলুৰ সেৰে ৪ অনা, অন্যান্য শাক পাচলিৰ কথাই নাই তকো কিনিবলৈ মানুহ নাই। এতিয়া এই গৰীব খেতিয়ক সকলে পৰিশ্ৰমৰ মূল্যই বা ক'ত পায়। এই বিলাক কেচা মাল-কিমান বস্তু সদায় নষ্ট হব ধৰিছে। গতিকে তেওঁলোক পৰিশ্ৰম কৰিও গৰীব হৈয়ে থাকিল কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বাহিৰৰ পৰা অহা বস্তুৰ দাম ইমান বঢ়াইছে যে আয় আৰু ব্যয়ৰ কোনো সামঞ্জস্য নাই। এই ক্ষেত্ৰত সেইটো হব নোৱাৰে। প্ৰকৃততে আজি কৃষকৰ ধানৰ দাম ৯ টকাৰ ঠাইত ১৫ টকা হব লাগে। নহলে কৃষক বাচিব নোৱাৰে। ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ কৃষি বিভাগে সঁচ আৰু সাৰ আদিও যোগান দিছিল-যদি নিয়মিত বজাৰেই নাই তেন্তে অধিক শস্য উৎপাদন কৰাৰেই বা দৰকাৰ কি ?

এই বেমেজালীটোৰ হাত সাৰিবলৈ মোৰ বোধেৰে চৰকাৰে খেতিয়কক উচিত মূল্য দিবলৈ ঠায়ে ঠায়ে চৰকাৰী দোকান খুলি যিবিলাক বজাৰত বিক্ৰী নহল, সেই বস্তু বিলাক কিনিব লাগে। আজি বিলাহী বেঙেনাৰ দাম সেৰে ২ পইছা (voice কোন ঠাইত এনে হৈছে ?) কিয়, গুৱাহাটী গোৱালপাৰা আদি সকলোতে এই দাম—গতিকে প্ৰথমে অসমৰ উৎপন্ন বস্তুৰ দাম বৃদ্ধি কৰিবলৈ চৰকাৰে যত্ন কৰিব লাগে।

মই এই কথালৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত অসমৰ এই শোচনীয় অৱস্থাটো বুজাই দিব লাগে। বৰ্ত্তমান বোম্বে কলিকতা, বিহাৰ আদিত বস্তুবিলাকৰ যি দাম অসমতো তাৰ এটা সমন্বয় ৰক্ষা কৰিব লাগে। আজি বিহাৰত তেল, দাইল আদিৰ দাম অসমতকৈ কমপক্ষেও ২ টকাতকৈ কম হয়। আজি Economic Developmentৰ কথা চিন্তা কৰিলেই প্ৰথমতে, ভাৰতৰ সকলো ঠাইতে প্ৰয়োজনীয় দ্ৰব্যৰ দাম সমান হব লাগিব। আজি বাটা কোম্পানীয়ে জোতাৰ দাম বোম্বেতো যিটো সদীয়াটো সেইটো কৰিছে ভাৰত চৰকাৰে কিয় সমান দাম কৰিব নোৱাৰিব ? দৰ্কাৰ হলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে Subsidy দি সমান কৰক, নহলে Balanced Economy হব নোৱাৰে।

তাৰ পিচত আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে মিউনিচিপালিটিৰ এলাকাত থকা ঘৰৰ ওপৰত কৰ ধাৰ্য্য কৰিছে।

বোম্বাইত কম দাম, কলিকতাত কম দাম, বিহাৰত কম দাম, সেই কাৰণে অসমতো বেচি দাম হোৱা উচিত নহয়। বাটা কোম্পানীৰ জোতা যেনেকৈ সকলোতে একদাম তেনেকৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে খোৱা বস্তুবো গোটেই ভাৰতবৰ্ষত একদৰ হোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে Subsidy দিব লাগে। এইদৰে অসমৰ সকলো বস্তুৰ দাম যদি ভাৰতৰ সকলো ঠাইৰ নিচিনা কৰি দিব পাৰে তেতিয়া হলে চৰকাৰক বেচিকৈ টেক্স দিয়াত ৰাইজৰ কোনো আপত্তি নাই। বিত্ত-মন্ত্ৰী মহোদয়ে চহৰ বাসী সকলৰ ঘৰৰ ওপৰত মিউনিচিপালিটি টেক্সৰ শতকৰা ৩ পাৰচেণ্ট টকা বঢ়াবৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। যিবিলাক মানুহে চহৰত ঘৰ সাজি বেচি ভাৰা পাই আছে তেওঁলোকৰ ওপৰত টেক্স লগাওক তাত আমাৰ আপত্তি নাই, কিন্তু চহৰবাসী হলেই যে টেক্স বেচিকৈ দিব লাগে সেইটোৰ কোনো যুক্তি নাই। এনেয়ে চহৰৰ মানুহ বিলাকে ঘৰৰ টেক্স, পায়খানাৰ টেক্স, লাইটৰ টেক্স, ইত্যাদি বহুত টেক্স মিউনিচিপেলিটিক দিব লাগে। কিন্তু বিত্তমন্ত্ৰীয়ে তেখেতৰ

ভাষণত কৈছে "কেৱল ৰাজহুৱা কামতহে ব্যৱহাৰ কৰা মাটি আৰু ঘৰ আৰু লাভৰ আশাত ব্যৱহাৰ নকৰা নাইবা কৰিব নোখোজা মাটি আৰু ঘৰৰ ক্ষেত্ৰত এই কৰৰ ৰেহাই দিয়া হব"। গতিকে বুজা যায় যি সকলে নিজে ঘৰ সজি নিজৰ পৰিয়াল লৈ আছে তেওঁলোকে এই টেক্স দিব নালাগে। সেই কাৰণে টাউনৰ ঘৰ মাত্ৰেই এই মাৰ্জ্জিত টেক্স দিব লগা হোৱাৰ কোনো যুক্তি নাই।

যান বাহনৰ ব্যৱস্থা কৰ লাগিলে অসমত একোৱেই নাই আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যোগাযোগৰ ক্ষেত্ৰত অসমক বাৰে বাৰে অবজ্ঞা কৰি আহিছে। সীমা মূৰীয়া ৰাজ্য হিচাবে ভাৰতৰ ভিতৰত অসমেই চীনৰ আক্ৰমণৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হ'ল। সেই কাৰণে অসমৰ লগত ভাৰতৰ সকলো ঠাইলৈকে ভালধৰণৰ যোগাযোগৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। আজি চীনে আক্ৰমণ কৰা ৬ মাহ হৈ গ'ল এতিয়ালৈকে যোগাযোগৰ সু-ব্যৱস্থা কৰা একো দেখা নাই। কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী টি, টি, কৃষ্ণমাচাৰী অসমলৈ আহি অসমৰ কিছুমান বিশেষ সমস্যাৰ বিষয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাঙি ধৰিছিল, কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আজি পৰ্য্যন্ত সেইবোৰ বিবেচনা কৰাত কোনো প্ৰয়োজন বোধ কৰা নাই। অথচ ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে কৰই লাগিছে যে চীনে যেই কোনো মহুৰ্ত্তত আক্ৰমণ কৰিব পাৰে। সেই কাৰণে অসমৰ যোগাযোগৰ কথাটো প্ৰতি-ৰক্ষাৰ কাৰণে হলেও যোগাযোগৰ সু-ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। যোৱা চীন আক্ৰমণৰ সময়ত তেওঁলোকে ভালকৈয়ে দেখিছে যে, যোগাযোগৰ অসুবিধাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ সৈন্য অসমলৈ পঠাব পৰা নাছিল আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে খোৱাবস্তু পঠাব পৰা নাছিল। এটা মাত্ৰ মিটাৰ গজ লাইনে অসমক ভাৰতৰ লগত সংযোগ কৰিছে, সেই কাৰণে সেই সময়ত এনেকুৱা এটা পৰিস্থিতি হৈছিল যে যাৰ কাৰণে অসম জগৰীয়া নহয়, ই মাত্ৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ গাফিলতিৰ কাৰণে হে। অৱশ্যে আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে তেখেতৰ ভাষণত কৈছে যে, "শিলিগুৰিৰ পৰা যোগীঘোপালৈ ব্ৰডগজ লাইন নিৰ্ম্মাণৰ কাম সোনকালে আৰম্ভ কৰা হব।" কিন্তু এই কথা তেখেতে জোৰ দি কৰ পৰা নাই। আজি শ শ ট্ৰাকযোগে অসমলৈ বস্তু অনা হৈছে কিন্তু সেইবোৰ যোগীঘোপাৰ পাৰ কৰিব পৰা সু-ব্যৱস্থা নাই। সেই কাৰণে তাত বহুত ট্ৰাক জমা হৈ থাকে। সেই কাৰণে আমিন গাৱঁত থকা ব্যৱস্থাৰ, যোগীঘোপা-পঞ্চৰত্নতো পাৰাপাৰৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। আৰু এটা কথা চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো জৰুৰী কালিন পৰিস্থিতি চৰকাৰৰ মাটি নীতি। বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সম্পৰ্কে তেখেতৰ ভাষণত কৈছে "জিলাৰ আয়ুক্ত আৰু মহকুমাধিপতি সকলক এই মৰ্ম্মে নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছে যে, কোনো খেতি কৰিব পৰা মাটি আৱ-শ্যক হলে মাটিহীন লোকক অস্থায়ী ভাৱে পত্তন দি খেতি কৰা হয় যাতে ৰাষ্ট্ৰীয় জৰুৰী কালীন অৱস্থাত উৎপাদনৰ পৰিমাণ যথেষ্ঠ পৰিমাণে বঢ়াব পাৰি"। কিন্তু দেখা গৈছে মাটি দেশত বহুত কম, গতিকে জৰুৰীকালীন অৱস্থা বুলি মাটি পত্তন দিলে দেশত এচিকতো মাটি নাইকীয়া হব।

Shri DEV KANT BAROOAH (Minister, Education) : পত্তন দিয়াৰ কথাহে কৈছে পত্তা দিয়াৰ কথা কোৱা নাই নহয়।

Shri KHOGENDRA NATH NATH (Goalpara): পত্তন মানেই পত্তা। চৰকাৰৰ ৰাজহ বিভাগে নিৰ্দ্দেশ দিছে যে পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে খেতিয়কক মাটি দিব লাগে। তেওঁলোকে খেতি কৰক। তাকে পায়, আঞ্চলীক পঞ্চায়ত বিলাকে গাওঁসভাক মাটি দিবলৈ নিৰ্দ্দেশ দি কৈ দিলে যে সকলোৱে আলুগুটিৰ খেতি কৰিব লাগে। কিন্তু এনে ধৰণৰ ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰী কৰণত আমাৰ বাইজৰ বহুত অসুবিধা

হৈছে আৰু ৰাইজ বেমেজালীত পৰিছে। এনেয়ে ৰাজহ বিভাগত বহুতো গোলমাল সোমায় আছে ; আকৌ এনে নিৰ্দ্দেশ দিয়াত ৰাজ্যত অলপো মাটি নথকা হল। মোৰ বোধেৰে চৰকাৰে এনেকৈ মাটি বন্দোবস্তী দি বিশৃংখলাৰ সৃষ্টি কৰাতকৈ সুপৰিকল্পিত আঁচনি এটাৰ জৰিয়তেহে মাটি দিব লাগে। যিবিলাক মাটি বৃহৎ-স্বাৰ্থৰ কাৰণে সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিব লাগে সেই বিলাক ৰাখিব লাগে।

আমাৰ গোৱালপাৰাত কুমৰী বিজাৰ্ভত কাক কাকনো সাময়ীক ভাৱে বন্দোবস্তী দিছে তাক D. C. বা S. D. O. য়েও নাজানে। বৰ্ত্তমান তাৰ মালিক হল গাওঁসভা। D. C.ৰ লগত ৰাজহৰ কোনো কথাই নাই। মাটিৰ সমস্যাটো চৰকাৰৰ এটা লৰা ধেমালিৰ কথা নহয়।

মহোদয়, মই আৰু এটা কথালৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো। আমি জানো যে বানপানী, ভূমিকম্প আদি প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত বিধস্ত হোৱা লোক-সকলক চৰকাৰে মাটি আদি দি পুনৰ সংস্থাপন কৰে। আমাৰ ধুবুৰী আৰু গোৱাল-পাড়াত বহুতো মানুহ বহুদিনৰ আগতে বানবিধ্বস্ত হৈ জুৰুলা হৈছে। অনাবৃষ্টিৰ প্ৰকোপত খেতিৰ মাটিত চিৰাচিৰি হৈ ফাটি গৈছিলো। আজিলৈ সেই বিধ্বস্ত লোক সকলৰ কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই আৰু জলসিঞ্চণৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। এই মোৰ চৰকাৰৰ প্ৰতি অনুৰোধ হল যে এই বিধ্বস্ত লোক সকলক অন্ততঃ খাজনা মাফ দিব লাগে।

(voice-সেই ব্যৱস্থা পূৰ্ব্বেই কৰা হৈছে।) তেন্তে আমাৰ ঠাইতো সেইটো প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিব। যদি তেনে ব্যৱস্থা আছেই তাৰ পিচত, যোৱা অধিবেশনত শিক্ষা সম্বন্ধে বহুতো আলোচনা হৈছিল মই আকৌ ইয়াতে উল্লেখ কৰো যে আমাৰ গোৱালপাৰা জিলাখন অসমৰ ভিতৰতে আটাইতকৈ পিচপৰা। আমাৰ মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে ঘোষণা কৰিছিল যে, গোৱালপাৰা অৱশ্যে পিচপৰা। শিক্ষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে সাধ্যানুসাৰে যত্ন কৰা হব বুলিও আশ্বাস দিছিল। আজি মই নকও যে চৰকাৰে একো কৰা নাই। কিন্তু ঘোষণা মতে এতিয়া কামহোৱা নাই। মই অনুৰোধ কৰো যে আনৰ লগত সমপৰ্য্যায়লৈ আনিবলৈ চৰকাৰে যত্ন কৰিব।

মই সৰ্ব্বশেষত আৰু এটা কথা কওঁ সেইটো হল আমাৰ সোণাৰী সকলৰ বিলৈ বিপত্তি। আমাৰ গোৱালপাৰাত বহুতো সোণাৰী বা স্বৰ্ণকাৰ আছে। তেওঁ-লোকে আজিৰ পৰিস্থিতিত নতুন গহণা গঢ়া কৰাতো দূৰৰ কথা, পুৰণি কামো মেৰামত কৰিব নোৱাৰাত পৰিছে। তেওঁলোকে কয় যে আজি আমি অকৰ্ম্মণ্য হৈ পৰিলো, এতিয়া আমি জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ কি উপায় কৰো ?

আজি সমগ্ৰ ভাৰতত প্ৰায় ১২ লাখ সোণাৰী, তাৰে ১০ লাখ অসমতে হব ; তেওঁলোকৰ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ উপায় এটা দিবলৈ চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব। এনে অৱস্থাত এটা কথা ভাবিব লগা হৈছে যে, এই কাৰীকৰি বিদ্যা এবাৰ লোপ-পালে আৰু University পাতিও তাৰ পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে সেই ফালৰ পৰাও চৰকাৰৰ দায়িত্ব এটা আছে। বৰ্ত্তমানে fourteen Carrot Goldৰ গহণা আমাৰ সোণাৰীয়ে গঢ়িব নোৱাৰে। গতিকে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা অন্য শিল্পৰ ব্যৱস্থা কৰি তেওঁলোকৰ সংস্থান কৰিব লাগে। বৃটিছ সকল যেতিয়া আহি দেখিলে যে ইয়াত তৈয়াৰী ১০০ গজ মশৃণ কাপোৰ হাতৰ মুঠিত ৰাখিব পাৰে ; তেতিয়া নিৰ্দ্দেশ দিলে শিল্পিৰ বুঢ়া আঙুলি কাটি পেলা। তেনেকৈ সেই শিল্প লোপ হোৱাৰ দৰে সোণাৰী বিদ্যাও লোপ হব।

যি হওক মই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কথা নকওঁ ; আমাৰ চৰকাৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা ভাল বিবেচনা কৰি, তেওঁলোকৰ এটা সু-ব্যৱস্থা কৰিব বুলি মই আশা কৰিলো।

Mr. SPEAKER: Shri Ramesh Chandra Barooah may Speak now. I think he is aware of his time limit. He gets only 10 minutes. So, he will try to finish within this time limit.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh): Mr. Speaker, Sir. I congratulate the hon. Finance Minister for the exhaustive speech while presenting the Budget for 1963-64. Needles to say we are meeting today under a very difficult situation caused primarily by the massive Chinese attack on our border. The en ire efforts of the country today have to be geared up to defend our Mother-land from foreign attack. In the light of such a situation'' if the Finance Minister comes forth with measures imposing further taxation it is to be considered as inevitable if we have to face it. In the Central Budget also we have found that taxations have, this year, assumed an a'l time record. Whether the country can bear it or not, whether our economy will be able to stand it or not, only time will be able to say. In the meantime, in the greater interest of the country, we have to bear it and face it.

The Finance Minister has mentioned in the Budget speech, and he has very rightly done so, that they are resorting to some measures of economy and he has stated that a sum of Rs.23 lakhs will be saved from this measure of economy. Assuming our revenue receipt to be 51 crores and revenue expenditure to be 50 crores, this 23 lakhs comes to less than half per cent.

If we take both the revenue and capital expenditure which is 215 crores, this figures comes to less than a point per cent. Taking revenue expenditure to be 50 crores, if we can economise upto 5 per cent, I think, we will get about 2 crores 50 lakhs. Taking the figure of capital expenditure also if we take 215 crores as our expenditure then by economising one per cent we can save 215 lakhs. If we can raise it to 2 per cent, I think, we will get 4 crores and with this savings we can give some relief to the taxation measures particularly to those taxation measures which are going to hit the poorer section of the population. Sir, my friend Shri Khogendra Nath Nath spoke about the taxation and how it is going to affect the poor people, I suggest that by resorting to the measures of economy to the extent of 1 or 2 per cents we can save about 2 crores 15 lakhs and give relief to those taxations which are going to affect the poor people and I hope the Finance Minister will look into this matter. He has mentioned that there will be a Committee to go into these matters and I only hope that there will be no delay in starting the work of Committee.

On the other hand, Sir, it makes a painful reading in the budget speech to be told that the Central Government is not sympathethic to us rather the Centre is apathetic to us. I hope there will be no lessening in our efforts to impress upon the Centre for further allotment. We are also prepared to strengthen the hands of the Government in its efforts to move the centre for further grant.

Sir, the proceeds of the tax on urban immovable property is proposed to be given to the Municipal Board and Town Commttees. This tax is proposed to be imposed at the rate of 3 per cent on annual leting value of the holdings. This will, of course, help the Municipalty to some extent, but at the present moment, this will not mitigate the hardships of the Municipalities particularly in the growing towns. In this connection, I would like to bring to the notice of the Government about the running of the Municipalities in the towns particularly in the big towns. I feel Sir, that the Municipality administrations are in a breaking point. The people are not getting the amenities which they are supposed to get from the Municipality under the Municipal Act. In the big towns where the non-official is

Chairman elected on popular votes can he be expected to realise the tax ? We are astonished to find that huge arrears are accumulating and no active steps are taken to realise the arrears.

Sir, there is provision under the new Municipal Act for appointment of Executive Officers. There is further provision under this amended Act that if the Government feels that an Executive Officer should be appointed in a particular Municapility, the Government can compel the Municipality to appoint such officer. This provision has been inserted under the amended Municipal Act in 1956. This Executive Officer should be an experienced hand and should be appointed from the rank of the E A. C. or S. D. C. so that the Municipality can be run properly otherwise the future of the Municipality is very gloomy. Some times, I think that some rethinking is necessary about our Municipalities. The Municipality was started in the eighties of the last century by Lord Ripon in order to teach the Indian people the art of Self-Government. During this period, we have sufficiently learnt or rather unlearnt this art. Therefore, I feel that some rethinking is necessary about the running of the Municipalities. I need hardly mention that the Municipalities with their funds cannot maintain the roads The other important point I want to mention, in this connection, is the sanitary system in the towns. The sanitary system of the towns are creating insanitation and it has become a great problem. Therefore, I draw the attention of the Government to this urgent matter.

Then, Sir, I will speak a few words about education. We are thankful for the various expansion schemes under education. Sir, there is a dearth of professional and technical institutions. The boys after passing the Matriculation or Higher Secondary School Examination go to the Arts College because there is limited seats in the Science sections. In the next higher examination what we find is that 70 per cent of the boys fail and consequently there is a loss of energy, there is a loss of money and unnecessary strain on the guardians. So, Sir, the scheme of opening up Polytechnics and other professional courses should be accelerated so that our boys can get themselves admitted in these institutions. This will also go a long way in solving the unemployment problem. In some Colleges there are about 2,500 students in the College and out of this there are only 200 or 300 students in Science classes. Out of these, 70 per cent come out unsuccessful in the examination. This is a great strain on our national income. Therefore, I request the Government to start polytechnic and professional courses without further delay so that the students may join such institution just after passing the Matriculation Examination.

Sir, I would refer to another matter. It is about the Subsidised Industrial Housing and Plantation Housing loans. In the budget speech of the Finance Minister, he has stated that sufficient amount has been provided. It is true that provirion has been made, but the rules are such that it is very difficult to avail of these loans. There are so many snags and it is difficult to overcome them, and those who apply for these loans cannot avail of the money. I will mention about the tea gardens. The tea gardens are told 'You can take loan from the Finance Corporation, you can take loan from the Plantation Labour Housing Scheme". But, unfortunately, when we

approach for loan many difficulties arise and ultimately loans cannot be availed of. This is due to the fact that when Government give loans, they want the first charge of the gardens or in other words be mortgaged to them. But most of the gardens cannot do that because they have to hypotheticate the crap of the gardens with the commercial banks for money who also demands the mortgage of the gardens otherwise they cannot run the gardens. Therefore, almost all the gardens have failed to avail of these loans. Recently, some persons have availed of these loans only because they have got more then one garden. In that case, they have to give charge of one garden to the bank before they could avail of the loan from the Financial Corporation. Therefore, Sir, if something is not done in order to remove this difficulty, the money allotted by the Government cannot be availed of. I hope the Government will see to this. If I remember aright, there was a scheme of creating a Pool Guarantee Fund, and I think, the Assam Government was also concerned with this and moved the Tea Board. But that has not fructified.

Mr. SPEAKER: I think your time is up.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh): Sir, I would mention only one point more. It is regarding the Dibrugarh Protection Works. Recently, a team of experts visited Dibrugarh in order the to see protection works of the erosion of Brahmaputra. They have recommended a certain amount. It is not much, it is about 10 lakhs. I hope, the Government will see its way to provide that fund so that some concrete steps can be taken for protection of the town before the monsoon sets in, otherwise, Dibrugarh may face the same situation as in the last year. With these words, Sir, I Thank you and conclude my speech.

Shri TARAPADA BHATTACHARJEE (Katigora): Mr. Speaker, Sir, I am very sorry that in spite of my best endeavour I failed to find out anything that can give a hopeful picture for the people of Assam from the budget as presented by the veteran Finance Minister. In the context of present national emergency, we expected a budget which would have raised some hope in the minds of the people who, unlike other parts of this great country, have suffered a great deal due to the naked and barbarous Chinese aggression. But unfortunately, a careful scrutiny of the budget reveals a very sad state of affairs. I, for one, am not in a position to congratulate the Finance Minister for this stereotyped budget.

Our Finance Minister has started his speech asking for greater sacrifice in the interest of development of Assam. He has been asking for this sacrifice since his assumption of office as Finance Minister in his earlier budget speeches. The people no doubt responded. In fact, they have already gone beyond the limit of their capacity and any further sacrifice would mean virtual starvation. But even in spite of this sacrifice, what have they achieved? Not to speak of any achievement, the State is rather gradually and systematically being dragged towards complete bankruptcy. Sir, I am confident, I shall be able to show by facts and figures how the unfortunate State is heading towards bankruptcy due to the mishandling of affairs by our veteran Finance Minister.

Sir, only the other day, our Planning Minister told the House that Assam is the only State in India where taxation is the highest and *per capita* income is the lowest. But even despite this factor, fresh taxat.on has been imposed in a novel way for the so-called development of the State. Failing to find out new ways and means, the Finance Minister has taken recourse to the measure of double taxation on the same items vitally affecting the common people. Money is being recklessly spent having no regard whatsoever to the revenue earning capacity of the State. Loans from the Government of India as well as the market loan floated have already exceeded fifty crores of rupees and the annual interest has become a very heavy drainage and it is not known what measures the Finance Minister will take for the repayment of these loans.

Mr. Sheaker, Sir. The House is perhaps aware of the fact that a market loan of rupees two crores seventy six lakhs and forty thousand was floated in August, 1959 for meeting sizeable capital expenditure required for participation in the programme for exploitation of natural oil in the State and in Assam Pulp Mills Ltd. and other industrial enterprises, etc. But, Sir, the House will be astonished to learn that although an interest to the tune of Rs.30 lakhs has already been paid so far, only a sum of Rs.23 lakhs has been utilised for the purpose for which the loan was floated leaving the balance of almost the entire amount of Rs.2½ (two and half) crores in the iron chest of the Finance Mininster to lay the golden eggs of interest in a progressive process. May the poor people of Assam who have been taxed and retaxed in the name of so-called development, know who is responsible for this great bungling with public money ? Will the Finance Minister follow this precious principle of economics in his own family budget ? I am afraid, even an illiterate widow cannot dream of such a measure in her family budget. I also ask the members sitting behind the Treasury Bench as well as our Chief Minister who is sitting by the side of our veteran Finance Minister whether they would be taking such a peculiar measure in their own family budget. The only conclusion that one can draw from such a transaction is that this money is nobody's money and it can be utilised in any manner according to the whims of the party in power having a steam-roller majority of 'Yes Men'.

Mr. Speaker, Sir. This is how this backward frontier State is being developed leaving the people in darkness and asking them for greater and still much greater sacrifice. Unless there is something fundamentally or deliberately wrong with the Finance Minister, such a state of affairs cannot take place. Sir, this is not all. Having over Two and a half crores in his iron chest, our Honble, Finance Minister has floated another loan of over Rs.3 crores in 1962-63. We are yet to know how many golden eggs this huge amount will lay in the shape of interest.

Mr. Speaker, Sir. This is only one side of the picture. I wish I would have time enough to multiply instances in support of my contention, but for obvious reasons, I cannot do so. I will, however, endeavour to show the extreme callousness of the administration is not being able to realise the huge amount of arrears totalling, rupees seven crores and sixty eight lakhs under 'Revenue and Taxes' and Loans and Advances'. We talk of sacrifice. We impose fresh taxation on the poor and innocent people for their so-called development, but we take no measure to realise our own money from unscrupulous persons because of the vested interest of Government. Could we believe that having a gallaxy of top officials—A Cadre of 117 I. A. S. Officers in this tiny State of Assam, these Government outstanding dues could not be realised in time to finance the essential schemes ?

In that case, no floating of public loans would have been necessary at an exhorbitant rate of interest. What does it indicate ? Shall I be worng if I assume that inefficiency, favouritism, nepotism and corruption combining together have contributed to this state of affairs leading this unfortunate State to the verge of bankruptcy ? We have got more than a dozen Ministers and Deputy Ministers who make frequent tours at the cost of the exchequer. Are these tours meant for sightseeing and visiting friends and relatives ? Cannot they exercise at least a little bit of control and infuse a spirit of service in their own officials ? These arrears must be realised before there can be any talk of sactifice and more taxation Persons responsible should be brought to book immediately, no matter, howsoever big and influential they might be. As an example, I would like to cite one example. The arrear in agricultural income-tax is a very huge figure. No effort seems to have been made to realise this large amonnt of arrears.

Mr. Speaker, Sir, when we talk of sacrifice and sufferings by the people in these days of national emergency, should we not be true to ourselves ? Have we any necessity at all for maintaining such a big family of Ministers and Deputy Ministers when other States in India, particulary Punjab, have reduced the number ? Our Ministers have thesr State cars and drivers, they have their free furnished residences, even their electric charges are paid by Government. Hence, they take a nominal salary which is also rupees one thousand per month. Instead of hoodwinking people should they not double their salary and do away with these free items which cost the poor public much more than their normal salaries. As an example of sacrifice, could they not curtail the rate of their T. A. and D. A. as well as other amenities ?

Mr. Speaker, Sir, it has now been a fashion with the Government to keep officers under suspension for unlimited period, in certain cases, for over four years. Our Government do not seem to realise the huge unnecessary expenditure involved in such dilatory tactics, besides crushing the morale of the Government servants in general. The Minister concerned does not pay the subsistence allowance and arrear pay from their pockets. This is the reason why they take pleasure in unnecessarily prolonging the cases of departmental proceedings aud waste public money.

Mr. Speaker, Sir, since the Chinese aggression, we seem to have become very fond of "Additional." We have our Additional Chief Secretary, Additional I.G.P., Additional D.Cs., Additional. D.P.I., Additional, Chief Engineers, Additional. Commissioners and so on. We wonder, if we will soon have our Additional Chief Minister also;

(*Voice*—Hear, hear,)

An impression has grown in the country-side that a parallel administration is heading its way in Assam. I do not know whether this process will help in our national integration. But one thing remains unanswered. Why inspite of having these galaxy of Heads and Additional Heads of Departments and their long tails, lakhs of Pak-infiltrators and even now enjoying the lavish hospitality of this poor State of Assam ? I am, however, grateful to the hon. Finance Minister that he has at least realised the necessity of constont watch and strict scrutiny against infiltration of Pak-Nationals. also entirely agree with him that care should be taken to spare Indian Citizens from harasssments. But the Finance Minister, I presume, h

not the least intention to spare those so-called 'Indian Citizens' who are roaming merrily with Indian Burkhas. The other day, I was hearing with rapt attention the very bold and categorical statement of our Chief Minister that no matter what is the number, hundreds or lakhs, each and every Pak-infiltrator must go. I can only hope, that there will be no hindrance or obstruction form any quarters in traslating his words into action.

Mr. Speaker, Sir, much has already been stated how we shall be able to augment our finances to meet our increasing demands. I myself have also given my own ideas about this and my friend, Shri Dulal Chandra Barua has also dealt with this matter in details as to how we can get more money to meet the deficit in our Budget. I, therefore, do not propose to go into any further detail regarding this matter.

Now, I would like to come to my own district, of Cachar. Ours is a very neglected district in respect of all matters. At is known to every one in this House, a Medical College and a Regional Engineering College are proposed to be established in Cachar. It is also known to us that the site for the Medical College has already been selected. Public are ready to make available temporary accommodation and any other thing that my be necessary for this purpose. I, therefore, request our Medical Minister to come forward and take up the matter so that the Medical College starts functioning from the next session in Cachar. Sir, we have not heard anything in the Finance Minister's speech about the establishment of the Regional Engineering College in Cacher although there has been persistent demand for it from the public of Cachar. I only hope that our Government would take up this matter also and establish the Regional Engineering College in Cachar within the course of the next financial year. There should also be an University established in Cachar. It may be implemented in the 3rd plan period that does not matter, but the demand for a University in Cachar is a long standing one and I appeal to the Government to take steps so that a University is establised in Cachar at the earliest possible moment.

Mr. Speaker, Sir, my Constituency is also a very backward one. There is no flood control work with the name. I, therefore, appeal to the Minister in charge of the department to open a Subdivisional Office in my constituency at Katigora for looking after the works connected with flood control. Though this constituency has been ravaged by repeated floods, you will be surprised to hear, Sir, not a single flood control scheme has been implemented there.

Mr. Speaker, Sir, I, again like to exert that our State is heading towards a great crisis and I, therefore, appeal to all the members of the House to rise equal to the occasion.

Shri LAKHYA NATH DOLEY [North-Lakhimpur (Reserved for Scheduled Tribes)] : माननीय অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই সদনত যি খন বাজেট উপস্থাপিত কৰিছে, সেই খন সন্তোষজনক হৈছে আৰু তাৰ পাচত জয় জয়তে, তেখেতক অভিনন্দন জনাইছো ।

Mr. SPEAKER : আপুনি মাইকৰ ওচৰলৈ আহক ।

Shri LAKHYA NATH DOLEY [North-Lakhimpur (Reserved for Scheduled Tribes)]: যোৱা বছৰৰ শেষৰ ফালে, আমাৰ অসমৰ ওপৰেদি দুৰ্যোগৰ প্ৰচণ্ড ধুমুহা বৈ গল। সেই দুৰ্যোগৰ সময়ত ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী আৰু স্বৰাষ্ট্ৰমন্ত্ৰীকে আদি কৰি বিভিন্ন নেতৃবৰ্গ আৰু ইয়াৰ উপৰিও ভাৰতৰ বাহিৰৰ নেতৃস্থানীয় নেতা সকলে সেই সময়ত অসমৰ দুঃখত সমবেদনা জনাই আৰু ভাৰত চৰকাৰৰ অসমৰ দুঃখ উপসমৰ কাৰণে আৰ্থিক সাহায্য মুক্ত হস্তে দিব বুলি আশ্বাস দি যায়। সেই বিলাক দেখি শুনিয়েই আমি ভাবিছিলো যে, এইবাৰ অসমৰ কাৰণে জীৱাভৰলীৰ চলৰ দৰে কেন্দ্ৰৰ পৰা অৰ্থ সাহায্য আহিব। কিন্তু বিত্তমন্ত্ৰীৰ ভাষণৰ পৰা জানিব পাৰি দুঃখ পাইছো যে, অসমৰ এই পৰিস্থিতিৰ সময়ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অতিৰিক্ত অৰ্থ সাহায্য আহক চাৰি অসমৰ ন্যায্য ভাগ-টোও দিব পৰা নাই। এইটো সচাকৈয়ে পৰিতাপৰ কথা। এই সন্দৰ্ভত আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক লক্ষকৰি যি মন্তব্য কৰিছে, সি সমিচিন হৈছে আৰু তাৰ বাবে তেখেতক আকৌ বেলেগ ধন্যবাদ জনাইছো।

আমাৰ দেশখন দুখীয়া আৰু পিচপৰা। আমাৰ দেশ মানে মই আমাৰ অসমৰ কথা কৈছো। ভাৰতৰ যিবিলাক ৰাজ্য আৰ্থিক অৱস্থাত টনকীয়াল সেই বিলাক ৰাজ্যই নিজৰ বলেৰে উন্নতিৰ পথেদি দোপত দোপে উঠি যাব।

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ সাহাৰ্য্য অহা নাই বুলি আমি হাত সাবটি বহি থাকিব নালাগিব। আমিও নিজৰ শক্তি অনুপাতে চুচৰি হলেও উন্নতি কৰি যাব লাগিব। এবাৰ নহৈ দুবাৰকৈ অভূতপূৰ্ব্ব বানপানীয়ে আমাৰ পূৰণা সমস্যাবোৰ জটিলতাৰ কৰিলে আৰু চীনৰ আক্ৰমণে নতুন সমস্যা সৃষ্টি কৰিলে। এই সমস্যাবোৰ আমি সমাধান কৰিবই লাগিব যেতিয়া তাৰ বাবে আৱশ্যকীয় আৰ্থিক আয়োজন নিজে কৰিব লাগিব। এই পৰিস্থিতিৰ কথা মনত ৰাখিয়েই মই বিত্তমন্ত্ৰীয়ে নতন কৰ লগোৱাৰ যি প্ৰস্তাব ডাঙি ধৰিছে তাক মই সমথন কৰিছো।

আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে এই বছৰ কিছুমান নতন কৰ লগোৱাৰ উপৰিও পুৰণি কৰ কিছুমানৰ হাৰ বৃদ্ধি কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিছে। কৰ বিলাক দেখাত ধনী শ্ৰেণীৰ ওপৰতে ধাৰ্য্য কৰা বুলি অনুমান হলেও প্ৰকৃততে হেচা পৰিব গৰীব খেতিয়কৰ ওপৰত। গতিকে অসমৰ গৰীব মানুহে যাতে কৰৰ বোজা বহন কৰিবলৈ সমৰ্থ হয়, তাৰ চেষ্টা চৰকাৰে কৰিব বুলি মই অনুৰোধ কৰিলো। দুখীয়া শ্ৰেণী মানে খেতিয়ক শ্ৰেণীৰ কথাই মই কৈছো। এই কৰতো আমাৰ খেতিয়ক সকলেই নাছ বুলি নকৈ জিজি বুলি বহন কৰিব লাগিব।

আমাৰ খেতিয়ক শ্ৰেণীৰ লোকসকল আজি প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত পৰি বছৰে বছৰে ক্ষতিগ্ৰস্তহৈ আহিছে; অৱশ্যে এই প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ চৰকাৰে প্ৰচেষ্টা চলাই আহিছে কিন্তু কোনো বছৰে প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ পৰা খেতিয়ক সকলে মুক্তি পাব পৰা নাই। বানপানীৰ কথা মই উল্লেখ কৰিছো এই কাৰণে যে এই সৰ্ব্ব প্ৰধান বিপৰ্যয়টোৱে খেতিয়কসকলৰ আৰ্থিক অৱস্থা ভাল হোৱাৰ প্ৰধান অন্তৰায়। এই অন্তৰায় দুৰিভূত কৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰৰ পুঁজি একেবাৰে নিশকতীয়া। গতিকে এই বানপানীৰ অত্যাচাৰৰ পৰা আমাৰ খেতিয়কক চিৰস্থায়ীভাৱে ৰক্ষা কৰিবলৈ হলে বিত্তমন্ত্ৰীয়ে উল্লেখ কৰা International Loan Assistance-ৰ কথাটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত জোৰকৈ আলোচনা কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

বানপানীৰ পৰা খেতিয়কক ৰক্ষা কৰিবলৈ ৰাজ্যত বহুতো বান্ধ, মঠাউৰী ৰক্ষা আছে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ কিছুমান সৰু সৰু উপনৈ আছে সেই বিলাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিলে এই সমস্যাৰ বহুতো সমাধান হব। উদাহৰণ স্বৰূপে মই কওঁ যে মোৰ সমষ্টিত কাকৈ আৰু শিঙৰা নৈ বুলি দুখন নৈ আছে। কাকৈ নৈৰ এপাৰে মঠাউ[illegible]

আছে ; তাৰ ফলত সেই কাষৰ লোকসকলৰ ভাল হৈছে কিন্তু আনপাৰৰ লোক-সকলৰ আগতকৈও বিপৰ্য্যয় বেচি হৈছে। গতিকে এপাৰৰ মানুহৰ অৱস্থাৰ যি উন্নতি হৈছে আনপিনে সিমানেই অবনতি হৈছে। শিঙৰাবো পাৰত অৱস্থা তদ্ৰূপ। পাৰৰ মাটি বিলাক একেবাৰে বালিৰে পুতি পেলাইছে। গতিকে কিছুদূৰ দুয়ো পাৰে মঠাউৰী বান্ধিলে এই নৈ দুটা নিয়ন্ত্ৰণ হয়। এনে অৱস্থাত, তাৰ দয়ো পাৰে মঠাউৰী বান্ধি দি খেতিয়ক সকলক উদ্ধাৰ কৰিব বুলি মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ। আৰু এটা দৰ্কাৰী মঠাউৰীৰ কথা মই উল্লেখ কৰো—সেইটো হল, The embankment on the right bank of Sobansiri. এই মঠাউৰীটো বুৰঞ্জীত এটা অভূতপূৰ্ব্ব। কিয়নো সোৱণশিৰিৰ পাৰৰ পৰা ৯ মাইল দূৰত এই মঠাউৰীটো বন্ধা হৈছে। এই মঠাউৰীৰ পৰা পাৰৰ মানুহৰ কোনো উপকাৰ হোৱা নাই, বৰং বেচি ক্ষতিগ্ৰস্তহে হৈছে। গতিকে সোৱণশিৰি নৈৰ পাৰে পাৰে এটা মঠাউৰী বন্ধাটো নিতান্ত দৰ্কাৰ। তাৰ পিচত যোৱা বান-পানীত কিছুমান মানুহ যে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে, সেই কথা বিত্তমন্ত্ৰীৰ বিৱৰণীত প্ৰকাশ পাইছে আৰু কিমান টকা তাৰ কাৰণে Relief ত খৰচ হৈছে তাৰো এটা আভাষ দিছে। এইটো ঠিক যে সেই বানপানীত আমাৰ চৰকাৰে প্ৰশাসনীয় ভাৱে বাইজক সাহায্য দিছে। কিন্তু সেই বানপানীৰ ফলত বহুত মানুহ মাটিহীন, গৃহহীন হৈছে আৰু তেওঁলোকৰ পুনৰ সংস্থাপনৰ কাৰণে মাটি দিব লাগে। এইখিনি কথাৰ কোনো উল্লেখ নাই।

আমাৰ ৰাজহমন্ত্ৰী উত্তৰলক্ষীমপুৰলৈ যাওঁতে এই বিষয়টোৰ প্ৰতি তেখেতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল, কিন্তু তেখেতে কি ব্যৱস্থা কৰিলে একো আভাষ পোৱা নাই।

আজি সোৱণশিৰিৰ চাপৰিৰ মাজত থকা মানুহবিলাক একেবাৰে বিধ্বস্ত হৈছে আৰু নৈৰ দাতি কাষৰীয়া ঠাইৰ ১৫।২০ হাজাৰ মানুহৰ খেতি-পথাৰত বালি পেলাই তেওঁলোকক মাটিহীন কৰিছে। যিবিলাক চাপৰিৰ মানুহ মাটিহীন হৈছে আকৌ যোৱা বছৰৰ বানপানীৰ পৰিমাণ চাই এইটোৱেই প্ৰতিয়মান হৈছে যে সেই লোকসকলৰ তাত বসবাস কৰাই দুৰুহ হৈছে। এওঁলোক নৈৰ উপদ্ৰপত নৈৰ পাৰত থাকিব নোৱাৰে আনহাতে ভিতৰুৱা জেগাতো এওঁলোকৰ কাৰণে মাটি নাই।

এই বিলাক মানুহ ট্ৰাইবেল মানুহ। এই মানুহবিলাকৰ সংস্থানৰ বিষয়ে ১৯৪৮ চনতেই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল আৰু সেই হিচাবে আমাৰ উত্তৰলক্ষীমপুৰত চৰকাৰে ১০ × ৫৬ বৰ্গ মাইল পৰিমাণৰ এটা ট্ৰাইবেল বেল্ট আছে। কিন্তু বৰ দুঃখৰ বিষয় যে তেওঁলোকৰ কাৰণে তাত মাটি নাই। এইটো বৰ ডাঙৰ কথা যে আজি ট্ৰাইবেল বেল্টৰ ট্ৰাইবেলৰ কাৰণে মাটি নাই। কোনো আন Reserve টো তেওঁলোকক চৰকাৰে মাটি দিব নোৱাৰে। তাৰ ভিতৰলৈ গলে আন মানুহে খেদে, নদীৰ মাজত থাকিলে নৈয়ে খেদে। এই মানুহ বিলাক যায় কলৈ ?

এই মানুহবিলাক জীয়াই থাকিব পাৰিব নে নোৱাৰে ইয়ো এটা সন্দেহৰ কথা হৈ পৰিছে। এই লোকসকল সময়ত একেবাৰে নিশ্চিহ্ন হৈ যাব বুলি সংশয় হয়।

গতিকে মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰো যাতে এই মানুহবিলাকক মাটি দিবলৈ চৰকাৰে জৰুৰী ব্যৱস্থা হাতত লয়।

তাৰ পাচত ৰাস্তাপদুলীৰ প্ৰতি মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো, বিশেষকৈ উত্তৰলক্ষীমপুৰৰ কমলাবাৰী ৰাস্তাৰ কথা। যোৱাবাৰ চীনৰ আক্ৰমণৰ সময়ত উত্তৰলক্ষীমপুৰৰ মানুহৰ অৱস্থা প'লৰ ভিতৰৰ মাছৰ দৰে হৈছিল। উত্তৰ ফালেও নদী পূবলৈ যাব নোৱাৰে, পশ্চিমলৈ যাব নোৱাৰে আৰু দক্ষিণলৈ যাব নোৱাৰে দুখন নদীৰ কাৰণে। সেই কাৰণে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যে অতি সোনকালে

সোৱণশিৰিত আৰু খাবলি নৈত যাতে দলং দিয়ে । লগতে ট্ৰেন্সপোৰ্ট মিনিষ্টাৰক অনবোধ কৰো যেন উত্তৰলক্ষীমপৰত নতুন বাচ দিয়ে । এতিয়া এনেকুৱা অনুমান হয় যে আন ঠাইৰ ৰাস্তাবোৰত একেবাৰে অচল, পুৰণি চলাব নোৱাৰা গাড়ীবোৰ উত্তৰলক্ষীমপুৰলৈকে পঠাই দিয়ে ।

যোৱাবাৰ বাজেটৰ সময়ত শুনিছিলো যে প্ৰত্যেক ডিষ্ট্ৰিক্টতে ডিষ্ট্ৰিক্ট লাইব্ৰেৰী দিয়াৰ দৰে প্ৰত্যেক মহকুমাত চাবডিভিচনতো লাইব্ৰেৰী দিয়া হব ।

Shri DEV KANT BOROOAH (Minister, Education): জৰুৰী কালৰ ভিতৰত কোনো ঘৰ সাজিব নোৱাৰি ।

Shri LAKHYA NATH DOLEY [North-Lakhimpur (Reserved for Scheduled Tribes)]: আৰু এটা কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো । ধেমাজী ব্লকটো ২য় পৰিকল্পনা কালৰ ভিতৰতে খোলা হৈছিল । তাত public health unit ৰ ঘৰ বনাবলৈ অসমৰ বাহিৰৰ এজন ঠিকাদাৰকে দিয়া হৈছিল । কিন্তু সেই ঠিকাদাৰে অলপ কাম কৰি কামতকৈ বেছি টকা লৈ কলৈ পলাই গল তাৰ পাত্তা নাই । সেইদৰে নাওবৈচা Development Block Public Health Unit ৰ ঘৰ সাজিছিল প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ সময়তে । সেই ঘৰটো আজি ১৩ বছৰেও সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে কিছুমান ডাক্তৰী সৰঞ্জাম অনা হৈছিল । সেইবোৰ ঘৰটো সম্পূৰ্ণ নোহোৱাৰ কাৰণে নষ্ট হৈ আহিছে । ইয়াৰ এটা ব্যৱস্থা যেন চৰকাৰে কৰে। মোৰ আৰু কব লগা আছিল কিন্তু সময়ৰ অভাৱতে ইয়াতে শেষ কৰিলো ।

Shri NARENDRA NATH SARMA (Bokakhat): অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ নিচিনা সমস্যাপূৰ্ণ ৰাজ্যৰ বৰ্ত্তমান পৰিস্থিতিত বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি খন বাজেট সদনত দাখিল কৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ দিছো । আজি বহু বছৰৰ পৰা অসমে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত নিৰ্য্যাতন ভুগি আছে । অসমৰ এই অৱস্থালৈ চাই সদন চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক জনাব লাগে যে অসমক সকলো সুবিধাবোৰ দিয়ে আৰু তেল আৰু চাহ আদিত পাব লগা টেক্সৰ অংশ যেন অসম চৰকাৰে সোনকালে পায় ।

বৰ্ত্তমান সমস্যাৰ উপৰিও অসমত বানপানীৰ সমস্যা এটা ডাঙৰ সমস্যা । বান-প্ৰপীড়িত মানুহৰ কাৰণে চৰকাৰে ১ কোটি টকাৰো বেছি টকা মঞ্জুৰ কৰিছে । কিন্তু সেই টকাৰ দ্বাৰা মানুহৰ স্থায়ী সুবিধা একো হোৱা নাই । তেওঁলোকৰ ঘৰবাৰী বানপানীয়ে নষ্ট কৰি পেলাইছে, অথচ তেওঁলোকৰ স্থায়ী ঘৰৰ ব্যৱস্থা এতিয়ালৈকে কৰি লব পাৰা নাই । বানপ্ৰপীড়িত মানুহবোৰৰ মাটি নাই— সেই কাৰণে তেওঁলোকক মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব লাগে । যোৱাবাৰ বানপানীয়ে মানুহৰ অৱস্থা এনেকুৱা কৰিলে যে এতিয়া তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাইকীয়া হ'ল । মাজুলীৰ মানুহে এসাজ খাই এসাজ লঘোণে থাকিবলগীয়া অৱস্থাত পৰিছে । গতিকে এই অৱস্থা চলি থাকিলে মাজুলী আৰু আহতগুৰিৰ মানুহ খাবলৈ নেপাই মৰিব লাগিব । গতিকে বৰ্ত্তমানে যি নতুন কৰ ধৰা হৈছে সেই কৰ তেওঁলোকে কোনো মতে দিব নোৱাৰে । সেই অঞ্চলৰ মানুহক বচাবলৈ হলে তাত সমবায়ৰ জৰিয়তে ধান মজুত ৰাখিব লাগিব ।

অসমত সমবায় বিলাকত ঋণ খিলাপীৰ যি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে সেইটো গোটেই অসমৰ মানুহে পাব লাগে । Apex marketingৰ ব্যৱস্থা আৰু উন্নত কৰিব লাগে । Marketing Society আৰু Primary marketing society ৰ জৰিয়তে যি ধান সংগ্ৰহ কৰা হৈছে তাৰ টকাত ৫০ নয়া পইছাকৈ যিটো ৰখাৰ ব্যৱস্থা হৈছে তাৰ দ্বাৰা সৰু সৰু চোচাইটিত বা গোট সমবায় বিলাকৰ মূলধন সংগ্ৰহ হৈছে আৰু Central Bank ত বহুত টকা জমা হৈছে ।

তাৰ দ্বাৰা সৰ্ব্বসাধাৰণ মানুহৰ দুটা কথাত উপকাৰ হৈছে। এটা হৈছে সমবায়ৰ হাতত টকা জমা হৈছে আৰু ফলত মানুহবো সুবিধা হৈছে ; আনফালে হৈছে কাৰবাৰী সকল এই সুবিধা লবলৈ আগবাঢ়ি আহিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ ভিতৰতো সংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে।

মানুহে বৰ্ত্তমান ধানৰ যি দাম পাইছে মোৰ বোধেৰে সেইটো বৰ কম হৈছে, কাৰণ চাউল আৰু অন্য বস্তুৰ দাম ক্ৰমাগত বাঢ়ি গৈছে। গতিকে ধানৰ দামো অলপ বঢ়োৱা দৰকাৰ। গুৱাহাটীতে চাউলৰ অভাব হৈ দাম বঢ়াৰ কথা সকলোৱে জানে। বৰ্ত্তমান সমবায় জৰিয়তে যি চাউল বিতৰণ কৰিছে সেই চাউল বৰ ভাল নহয়। আশাকৰো ভাল চাউল দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

অসম সমবায় চেনী কলৰ অৱস্থা উন্নত কৰিবৰ বাবে চৰকাৰে যত্ন কৰিব লাগে। এই চেনী কলে বছৰি ৬ লাখ টকা Indian Financial Corporation ক দিব লাগে। এইটোৰ বিষয়ে চৰকাৰে যদি ভাল ব্যৱস্থা নকৰে তেনেহলে কেতিয়াও লাভবান হব নোৱাৰে।

(Voice—উন্নতি হব জানো ?)

উন্নতি হব যদি কৃষি বিভাগৰ পৰা কুহিয়াৰ খেতি উন্নত কৰিবলৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। আজি আমি দেখিছো কুহিঁয়াৰ খেতিৰ উন্নতিৰ আৰণে কৃষি বিভাগে বিশেষ একো ব্যৱস্থা কৰা নাই। কৃষি বিভাগে যদি উন্নত গঁচ বোৱে আৰু variety কুহিঁয়াৰ খেতি কৰে তেনেহলে বহুত সুবিধা হব।

যোৱা বানপানীত বহুত বাট-পথ নষ্ট কৰিলে। বিশেষকৈ পিচপৰা অঞ্চল বোৰত ৰাস্তা মেৰামতি নকৰাৰ বাবে যাতায়তৰ বৰ অসুবিধা হৈছে। কোনো ঠাইত মাত্ৰ এটা ৰাস্তা আৰু সেইটোত নষ্ট হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে কলাবাচি সোৰণশিৰি মুখ আৰু সাকোপাৰা বেহাঙ্গাবাৰী-গতিকে এই ৰাস্তাবোৰ মেৰামতি কৰি যাতায়তৰ সুবিধা কৰিবৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলো।

Shri MATHIUS TUDU (Gossaigaon): Mr. Speaker, Sir, I am one of those unfortunate persons who could not thank the Finance Minister for this year's Budget proposal as he has proposed for some new taxation. New taxation proposals have become as vinegar to the teeth and as smoke to the eyes to the people. Sir, it is an admitted fact that this State of of ours has been the victim of various natural calamities since last 3-4 years, apart from the calamity caused by the recent brutal Chinese aggression. The loss that the people of Assam had suffered due the language disturbance in 1960 was not wholly repaired when the successive heavy floods poured in one after another in 1962, causing untold loss and suffering to the people. Before anything could be thought of and done about it, the most brutal and fatal blow came, to aggrevate the afflictions and and sufferings of the people of Assam from the barbarous China in the last November, the impact of which is still in the mind of every citizen of the State. This analysis of events will show that the people of Assam have not got the opportunity to repair their economic distress. Furthermore, the cost of living has gone up in the State. Price level of commodities, specially in the rural areas, has gone up in spite of Government's attempt to keep it low. Thus the economic pressure on the life of people of this State at present is very hard. People are groaning under the economic distress. And so, Sir, when the economic condition of the people is bad,

levy of new taxes and increase of the existing rates of taxes cannot be wel-come. Taxation specially on Kerosene, Petrol, Public vehicles, etc., is not desirable because these are consumed by the common people either directly or indirectly. So, this new taxation measure has become vineger to the teeth and smoke to the eyes of the common people.

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): What do you mean by common people ? Do you mean poor people ?

Shri MATHIUS TUDU (Gossaigaon): Yes, poor people. These new taxes will strip the people off the very bare necessities of life.

Sir, no doubt, the the present national emergency arising out of Chi-nese aggression has called for the greater and greater sacrifice from the people for the State and the country as a whole, and I believe, Sit, that the people of Assam have worthily responded to the call Furthermore, I believe, they will continue to do the same in future also. Sir, if people really love their country, they will themselves volunteer secrifices for any such national emergency. And we have seen, to meet the national emer-gency how people have contributed in various ways and still they are con-tributing. Levy of taxes on anything in the name of national emergency, I suppose, will not bring a good psychology to the people who love their coun-try.

Then, Sir, it has been found that attempt has been made in some cases, to bring the rate of taxes at par with the rate prevalent in other States, such as Public transport vehicle tax, stamp duty, etc. In my opi-nion. this is not justified. We have seen how our people have suffered during these three or four years. But the other States have continuousr-been enjoying peace and prosperity. Economic development in those other Statle have gone up unrestricted, unhempered. Therefore, equal rate of taxes cannot be justified in both the States when one is economically well-developed and the other is not.

Then, Sir, the Minister has told us that a sum of Rs. 9.20 crores will be available as loan to meet our national emergency and development requirements. But this is also on the condition which has been forced up-on us that Rs. 75 lakhs has to be raised resorting to taxation for the year over and above that of Rs. 75 lakhs. Sir, thereby grave injustice have been done to us. Since we have been ready to make greater and greater sacrifice, was it not the duty of the Central Government to encourage us in some way or other ? Are we to understand anything we are doing during this national crisis is wholly for ourselves ? Sir, we would have been exceedingly glad and highly encouraged if that loan would have been floated for us without any condition or precondition. But foring us to accept a condition in this respect, the Central Government put wet blanket up on the burning enthusiasm of the people of Assam.

Thus I find, Sir, do way to justify levy of new taxes and increment of existing rates of taxes where our people are poor and already heavily overburdened with taxes and duties.

Then, Sir, turning to how achievements are done and how public money is spent in va ious programmes, I want to say a few words.

Let me begin with Embankment and Drainage Department. Sir, seven years back, in the year 1956, work on a medium Agriculture Irrigation scheme Tama-Dingding Irrigation scheme was started. The scheme was of the order of little over 1 lakh. You will be astonised to know, Sir,

scheme could not be completed till this day. Since my first election to the Assembly in 1957, I have been moving the Government by way of putting questions and giving representation from time to time. Till to-day they all become abortive. May I know from the Governmens, Sir, what wrong have the people, for whom the scheme is meant, done, for which this particular scheme has been utterly neglected. I hope, the Minister-in charge of the Embankment and Drainage Department will be kind enough to look into the matter and do the needful. More than seven years people of this area could not grow crops well owing to the absence of irrigation facilities and I know most of the cultivators in this area now on the verge of death so to say. So, immediately, this scheme should be completed.

Then, Sir, I have seen, a few years back a Leprosy out door treament centre was made a Joyma under Gosaigaon P. S. Nice buildings were errected with barbed ware fencing all around. I suppose, thousands of rupees have been spent there But you will be surprised to find, Sir, that till this this day the centre could not be opened and the condition of the bulldings are now rotten and fit only stray dogs and cattle. My question is Ssr, why such wastage of public money. I hope. the Minister-in-charge will look into the matter.

Sir,. I am very much thankful to the Minister-in-charge of Education for making a separate allotment of lakh rupees for the post-matrie seholar ship for the tea garden and Ex-tea-garden tribes. Really this achievemen is commendable. Yet, I feel, this should have been done much earlier While on the other hand, Sir, I am surprised to find that the O. B. C. cholarships have been restricted ......

Mr. SPEAKER: Your time is np.

Shri MATHIUS TUDU (Gosiaigaon): Sir, allow me another five minutes.

Mr. SPEAKER: No, no, you are given anether two minutes.

Shri MATHIUS TUDU: I am surprised to find that the O. B. C. Schlorships have been restricted only to First and Second Divisioe students. Sir, I remember a memorandum has been submitted to than effect that the more backwasd O.B.C. groups should be given scholarships irrespective of merit test. Sir, the scholarships are being enjoyed by the O. B. C. only for some years. Why there is sueh restriction at these stage I cannot say. But I can tell that justice has been desired to this poor group in respect of scholarship.

Sir, the other day, my honourable friend, Shri Thanhlira raised a point in House in respect of discrimination between hostelers aud non-hostelers. Sir, it hes been found that boys and girls of tea gardens come to town for study but they often do not get accommodation in the hostel. It may be so because they can not pay the dues which is wanted from them by the hostel, So they have to arrange sepa mesrate or someother arrangements. Therefore, I request rhat this scholarship should be given equally to all of them hostelors and non-hostelers.

Mr. SPEAKER: Youv time is up.

Shri Dwijesh Chandra Deb Sarma. Your time is five minutes.

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ,

Mr. SPEAKER : আপোনাৰ সময়—পাচ মিনিট ।

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA : অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিৰ এই পৰিস্থিতিত আমাৰ মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি খন বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰিছে, মই তাত সমৰ্থন জনাইছো । আজি আমাৰ সীমান্তৰ যি পৰিস্থিতি, সেই পৰিস্থিতিত খাপখোৱাকৈ সীমান্ত প্ৰতি ৰক্ষাৰ কাৰণে, যি 'টেক্স' আজি বঢ়াবলগীয়া হৈছে আৰু আমিও দিব লগীয়া হৈছো সেইটো যুক্তি সঙ্গত হৈছে । কিয়নো , এহাতে আমাৰ তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক যোজনাৰ উন্নয়ণ আঁচনি সমূহৰ এটাও বাদ নিদিয়াকৈ তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগিব আনহাতে দেশৰ প্ৰতিৰক্ষা শক্তিশালি কৰি শত্ৰুৰ পৰা দেশক ৰক্ষা কৰিব লাগিব, গতিকে এই নতুন কৰ অপৰিহাৰ্য্য । কিন্তু এই টেক্স'ৰ লগে লগে এটা কথা চিন্তা কৰিব লগীয়া যে আমি টেক্স দিম সঁচা কিন্তু সেই টেক্স দিয়াত যাতে কোনোৱে ফাকি দিব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতিও চাব লাগে আজি । চৰকাৰে পাবলগীয়া টেক্স দৰাচলতে পোৱা নাই । উদাহৰণ ৰূপে এই ছিলঙ নগৰৰ চিটিবাছ বিলাকেই যাত্ৰী কৰত ফাকি দিছে । তেওঁলোকে যাত্ৰীকৰ কিমান আদায় কৰে তাক নিৰ্ণয় কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ নাই । সেইদৰে ৰাজ্যৰ অন্যান্য বে-চৰকাৰী বাছতো যাত্ৰীকৰ চৰকাৰে নিয়মিতৰূপে পোৱা নাই । আনহাতে এই ছিলং চহৰৰ 'চিনেমা হল' কেইটাৰ ভিতৰত বোধহয় এটাৰ বাহিৰে বাকী বিলাক, 'এমিউজমেণ্ট' টেক্স'ত ফাকি দি আহিছে । বিক্ৰিকৰা টিকেট বিলাক ফালি নেপেলাই তাক পুনৰ ব্যৱহাৰ কৰে । ঠিক এইদৰে চাকৰি কৰা মানুহৰ বাহিৰে প্ৰায় কাৰবাৰী মানুহে নিয়মমতে কৰ দিয়া নাই। গতিকে চৰকাৰে পাবলগীয়া বহু টেক্স পোৱা নাই । কাযেই "টেক্স' আদায়ৰ সৰ্বপ্ৰকাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব লাগে যাতে 'টেক্স' আদায় হয় আৰু ফাকি দিব নোৱাৰে । লগতে মাননীয় সদস্য" অক্ষয় কুমাৰ দাস দেৱৰ লগতে ময়ো চৰকাৰক চাবলৈ অনুৰোধ কৰো যাতে আমাৰ ৰাজহৰ এটা পইচাও অপব্যয় নহয়—প্ৰতিতো পইচা যথাযথ কামত লাগে ।

মহোদয়, অসম এখন কৃষি প্ৰধান দেশ । অথচ ইয়াত আজি মাটি হীন মানুহৰ সংখ্যা ইমান বেচি হৈছে যে, আৰু মাটি দিবলৈ আমাৰ মাটি নাই । অকল ফৰেষ্ট গ্ৰেজিং আদি নোহোৱা কৰি মাটি ভগোৱা আঁচনিৰে এই সমস্যা কেতিয়াও সমাধান কৰিব পৰা নহব । বৰং ই দেশৰ সমস্যা বঢ়াব আৰু আমাৰ ভৱিষ্যৎ বংশধৰ সকলৰ কাৰণে বিপদ মাতি আনিব । সেইদেখি ইতিপূৰ্বেই মই এই সদনত কৈছিলো যে আমাৰ Agricultural Labour বিলাকক কৃষিৰ পৰা উদ্যোগীক বণুৱা ৰূপে নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা দৰ্কাৰ । আমি আমাৰ তেনে ধৰণৰ আঁচনি এটা লোৱাৰ অতি আৱশ্যক হৈছে । তাকে কৰিবলৈ হলে আমি আমাৰ ৰাজ্যখনক আশু উদ্যোগীকৰণ কৰিব লাগিব । মই শুনি আচৰিত হৈছো যে আমাৰ কিছুমান মাননীয় সদস্যই আমাৰ ৰাজ্যত উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ বিপক্ষে মত প্ৰকাশ কৰিছে । উদ্যোগ সংস্থানত প্ৰথম অৱস্থাত দেখাদিয়া অসুবিধাবোৰ আঁতৰাবলৈ পৰামৰ্শ নিদি উদ্যোগী কৰাকেই বন্ধ কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়া উচিত হোৱা নাই । উদাহৰণ স্বৰূপে মই Spun Silk Mill ৰ কথাকেই কওঁ । Spun Silk Mill ত দেখাদিয়া সাময়িক দুই এটা অসুবিধাৰ কাৰণেই কোনো কোনো সদস্যই Spun Silk Mill টোৰ আৱশ্যক নাই বুলিও কৈছে ।

মহোদয়, মই জনাত আমাৰ এৰি যেতিয়া ভোটানলৈ যোৱা বন্ধ আছিল, তেতিয়া আমাৰ এৰিৰ মোণে ১২০ টকালৈকে নামিছিল। কিন্তু Spun Silk Mill হোৱাত ২৮০ টকালৈ উঠিল। এইদৰে শতকৰা ৮০ ভাগেই আমাৰ গাঁৱলীয়া ৰাইজে পাইছে। বৰ্ত্তমান এই মিলটো এটা shift ত চলিছে আৰু তাৰ কাৰণে এক লাখ পাউণ্ড cocoon বা যুঠাৰ দৰ্কাৰ হৈছে। এই এক লাখ পাউণ্ডত শতকৰা ৬০ ভাগেই অসমৰ পৰাই সংগ্ৰহ কৰা হৈছে আমাৰ অসমৰ নিচিনা এৰিৰ ব্যৱসায় ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য ঠাইত নাই। গতিকে এই উদ্যোগটো সংৰক্ষণ আৰু সংস্কৰণ কৰা ব্যৱস্থা কৰা অতি আৱশ্যকীয়। এই মিল অকল অসমৰ কাৰণে নহয়, গোটেই Eastern Zone ৰ কাৰণে হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও, এই উদ্যোগত এই মিলত প্ৰায় ৬০০ (ছয় শ) জন মানুহে কাম কৰিছে। জাপানী কাৰিকৰ কেইজনৰ বাহিৰে এওঁলোকৰ শতকৰা এশ জনেই অসমৰ অসমীয়া মানুহ। অথচ এই মিলটো হোৱাত কিয় বিৰোধীতা কৰিছে মই বুজা নাই। তেখেত সকলে সমালোচনা কৰিলেও এই উদ্যোগটি সজীব কৰি ৰাখিবলৈ মই অনুৰোধ কৰিলো। বৰ্ত্তমান Mill এ ৬ লাখ টকাৰ সূতা বজাৰত বেচিবলৈ মজুত কৰিছে। বোধহয় ২।১ মাহৰ ভিতৰতে এই সূতা ভাৰতৰ বাহিৰত বিক্ৰি হব। মহোদয়, এটা কথালৈ মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰো। অসমত কুটিৰশিল্প বুলিলে প্ৰধানকৈ Sericulture আৰু Weaving য়েই শীৰ্ষস্থান অধিকাৰ কৰিছে। চৰকাৰে এই বিভাগ কেইটাৰ প্ৰতি ভাল ভাৱে নজৰ দিব লাগিছিল। কিন্তু মই দুঃখেৰেসৈতে কওঁ যে চৰকাৰে এই বিভাগটোক পাবলগীয়া মৰ্য্যদা দিয়া নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে মই Labour, Statistics আৰু Weaving Sericulture বিভাগৰ কথাকেই উল্লেখ কৰিছো। এই তিনিটা বিভগৰ তুলনা কৰিলেই Weaving আৰু Sericulture ৰ প্ৰতি যে ন্যায় বিচাৰ কৰা নাই তাক বুজিব পৰা হব। ১৯৬১-৬২ চনত Labour বিভাগত বাজেট আছিল ৯,৭১,২৯২ টকা, Statistics ত আছিল ১১,২২,৮৪৪ টকা আৰু Sericulture Weaving ত আছিল ৪৫,৮৩,৭০০ টকা। সেইদৰে ১৯৬২-৬৩ চনত Labour বিভাগত আছিল ১১,৫০,০৩১ টকা Statistics ত আছিল ১৩,০৩,৫২০ টকা আৰু Sericulture—Weaving ৰ আছিল ৪৯,৯৫,৭৫০ টকা। কৰ্ম্মচাৰীৰ সংখ্যালৈ চালে দেখা যায় ১৯৬১ চনত Labour বিভাগত আছিল Gazetted Officer ২৫, Non-Gazetted ৬৮, 4th Grade ৬০, মুঠ ১৫৩; Statistics বিভাগত, Gazetted ৩৩, Non-Gazetted ১৯৭, 4th Grade ৮৬, মুঠ ৩১৬; Sericulture—Weaving বিভাগত Gazetted ২২, Non-Gazetted ৯০০, 4th Grade ২৩২, মুঠ ১,১৫৪। ১৯৬২ চনত Labour বিভাগত Gazetted ২৫, Non-Gazetted ৬৯, 4th Grade ৬১, মুঠ ১৫৫; Statistics ত Gazetted ৪৫, Non-Gazetted ৩৯৯, 4th Grade ১০০ মুঠ ৫৪৪; Sericulture Weaving ত Gazetted ৪৮, Non-Gazetted ১,২১২ 4th Grade ২৮৭ মুঠ ১,৫৪৭। ইয়াৰ বাহিৰেও Weaving—Sericulture বিভাগ অকল খৰচেই কৰা নাই কিছু পৰিমাণে আজ্জনো কৰিছে। ১৯৬১-৬২ চনত এই বিভাগে ২,৯৩,০০০ টকা আজ্জন কৰিছে। আজি চৰকাৰে Labour আৰু Statistics Department ক 'Major Head' ৰ Status দিছে, কিন্তু Weaving আৰু Sericulture Department ক সেই Status দিয়া নাই। এই দৰ্কাৰী বিভাগটোকো Major Head ৰ পৰ্য্যায়লৈ আনিবলৈ চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

আৰু এটা কথালৈ মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খোজো। অসমত কলিয়ৰী সমূহত যেনে ৰৰগোলাই, টিখক, লিড, টিপং, নামদাং আদিত যক্ষ্মা বেমাৰীৰ সংখ্যা বৰবেচি। সেইদৰে টিবাপ হস্তান্তৰিত এলাকাৰ গাওঁ বোৰতো এনে বেমাৰী বহুত

আছে। শুনি আচৰিত হব যে হঙ্গু আৰু ওৱাবা নামৰ দুখন নগা গাওঁৰ প্ৰায় প্ৰতি ঘৰৰেই ১।২ জনকৈ যক্ষ্মা বেমাৰত ভুগিছে। মই আশা কৰো চৰকাৰে অনতিপলমে ইয়াৰ নিৰাবণৰ কাৰণে বিহীত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

আজি এটা আৱশ্যকীয় কথা হৈছে এই যে অতীজৰে পৰা ভাৰত চৰকাৰে অসমৰ প্ৰতি Regional Disparity এটা ৰাখি কাম কৰি আহিছে। বৃটিছৰ যুগত শাসকৰ স্বাৰ্থৰ কাৰণে এই disparity যুক্তিযুক্ত হলেও বৰ্ত্তমান দেশীয় চৰকাৰৰ দিনত ই বৰ অশোভনীয়। আগৰ সেই Disparity এতিয়া আতৰাব লাগিছিল কিন্তু নোহোৱাটো বৰ দুখৰ কথা। যি হওক, অসমৰ উন্নতি সাধিবলৈ আৰু অসমক ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ সমপৰ্য্যায়লৈ নিবলৈ হলে ভাৰত চৰকাৰে অসমক বিশেষ সহায় কৰিবই লাগিব। যদি সেয়ে নহয় তেন্তে যি-বিলাক পিচপৰা ঠাই সেই বিলাক দেশৰ অন্যান্য অংশৰ লগত সমানে আগ বাঢ়িব নোৱাৰিব। গতিকে সেই মৰ্ম্মে আমাৰ চৰকাৰে ভাৰত চৰকাৰৰ ওপৰত হেচা দিব লাগে।

মহোদয়, ভাৰত চৰকাৰে অসমক বিশেষ সহায় দিয়াৰ আৱশ্যকতাৰ দৰে অসম চৰকাৰেও অসমৰ অনুন্নত অঞ্চলবোৰৰ উন্নয়নাৰ্থে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ যাতা-য়তৰ পথ, শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যৰক্ষেত্ৰত বিশেষ সহায়ৰ ব্যৱস্থা কৰি সেই অঞ্চলবোৰ অসমৰ অন্যান্য উন্নত অঞ্চলৰ সমপৰ্য্যায়লৈ অনাৰ যত্ন কৰা উচিত। এনেকুৱা বিশেষ ব্যৱস্থা নহলে ডিব্ৰুগড় মহকুমাত বুঢ়ীডিহিং মৌজা আৰু টিৰাপ হস্তান্তৰিত এলাকাৰ বাট-পথ কোনোদিনে পূৰা হৈ নুঠিব। অৱশ্যে P. W. D. য়ে সকলো বাট-পথ কৰিব নোৱাৰে। সেইদেখি মই বিশেষকৈ বাট-পথৰ ক্ষেত্ৰত self help ৰ নিয়মত বছৰি বিশেষ মঞ্জুৰী দি এই অঞ্চলবোৰৰ প্ৰতি থকা disparty দূৰ কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো।

শিক্ষাৰ বিষয়ে **মই** এষাৰ কওঁ, যিবিলাক পিচপৰা অঞ্চল বিশেষকৈ চাহ বাগান আৰু ডিব্ৰুগড় মহক**ুমাৰ বঢ়ীদিহিং** মৌজা, যিবোৰ Transferred Area বৰ্ত্তমান ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ লগত **চামিল** হৈছে সেই বিলাকত আৰু মাকুম মৌজাৰ গাওঁ সমূহত অতি সোনকালে প্ৰাইমেৰী **শিক্ষা** বাধ্যতামূলক ভাৱে প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিব লাগে।

প্ৰাইমেৰী শিক্ষাৰ বিষয়ে বহুতো আঁচনি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে কিন্তু মানদণ্ড বৃদ্ধি কৰাৰ চেষ্টা হোৱা নাই, লগে লগে মানদণ্ড ও বৃদ্ধি কৰিব লাগে।

তাৰ পিচত, প্ৰাইমেৰী শিক্ষক সকলৰ অৱস্থা উন্নত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তেওঁলোকৰ পেঞ্চন পোৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈ হোৱা নাই। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে তেওঁলোকৰ পেঞ্চন পোৱাৰ ব্যৱস্থাটো কৰি দিয়ে।

Mr. SPEAKER: Shri Ram Prasad Das may speak now. I think there is no objection if the House sits upto 11.45 a. m.

Shri RAM PRASAD DAS (Bijni): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ১৯৬৩-৬৪ চনৰ বাবে চোৱা এক কোটি টকাৰ ঘাটতি বাজেট এই সদনত ডাঙি ধৰিছে আৰু উক্ত ঘাটতি পূৰণৰ বাবে কেইটিমান অতিৰিক্ত কৰৰ প্ৰস্তাবো ডাঙি ধৰিছে।

তেখেতে বাজেট বক্তৃতা প্ৰসঙ্গত উল্লেখ কৰিছে যে, যোৱা ১৯৬২-৬৩ চনটোত নানাৰকম প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগ, সীমান্তত দেখা দিয়া বিপদ আৰু নানা বিষয়ৰ উন্নয়ন মূলক কামৰ কাৰণেও ৰাজ্য চৰকাৰে অভাৱনীয় ব্যয়ৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হৈছে। সেই বাবে দুঃখ আৰু ক্ষতি স্বীকাৰ কৰি হলেও এই অতিৰিক্ত কৰৰ বোজা বহন কৰিবলৈ তেখেতে জনসাধাৰণক আহ্বান জনাইছে।

বাজেটত কৃষি, সমূহীয়া উন্নয়ন, জলসিঞ্চন, বন্যা প্ৰতিৰোধ, শিল্প উদ্যোগ, পৰিবহণ, শিক্ষা, স্বাস্থ্য আদি শিতানত উপযুক্ত টকাই ধৰা হৈছে। ই আশা আৰু আনন্দৰ কথা। মোৰ মতে কৃষি, বন্যা প্ৰতিৰোধ, জলসিঞ্চন আৰু সাধাৰণ আৰু কাৰিকৰী শিক্ষাৰ শিতানত আৰু অধিক পৰিমাণে ব্যয় বৰাদ্দ ধৰা উচিত আছিল। কিয়নো, বৰ্ত্তমান অসমৰ অৰ্থনৈতিক মেৰুদণ্ড ভাঙি গৈছে। ইপিনে অসম আৰু বহুকাললৈকে কৃষি প্ৰধান দেশ হিচাবেই থাকিব। তেনে অৱস্থাত দেশৰ কৃষক শ্ৰেণীক বৰ্ত্তমান অৰ্থনৈতিক অধঃপতিত অৱস্থাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ কৃষিৰ উন্নতি সাধন, জলসিঞ্চন আৰু বানপানীৰ প্ৰতিৰোধ কল্পে বৰ্ত্তমানতকৈ অধিক কাৰ্য্যকাৰী পন্থা লব লাগিব। সাধাৰণ শিক্ষা আৰু কাৰিকৰী শিক্ষাৰ শিতানতো বাজেটত ধৰাতকৈ অধিক টকা ব্যয় বৰাদ্দ ধৰা উচিত আছিল। কিয়নো সকলো প্ৰকাৰে দেশখনত উন্নতি আৰু সমৃদ্ধিৰ পথত আগবঢ়াই নিবলৈ হলে, সাধাৰণ আৰু কাৰিকৰী শিক্ষাৰো একান্ত আৱশ্যক ; যিহেতু শিক্ষাৰ লগত বেকাৰ সমস্যাৰ ওতঃপ্ৰোত সম্বন্ধ।

আমাৰ এই অসম ৰাজ্য বৰ্ত্তমানে কিছুমান আকস্মিক পৰিস্থিতিতে যি অভাৱনীয় ব্যয়ৰ সন্মুখীন হৈছে, আৰু আগলৈও তেনে অভাবনীয় আকষ্মিক পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে ; মোৰ মতে তাৰ্লৈ চাই কিছুমান শিতানৰ Allocation, যেনে, Fishery, Publicity, Cottage Industries ইত্যাদি শিতানত ধৰা ব্যয় বৰাদ্দ কিছু কমকৈ ধৰি হলেও, ওপৰত কোৱা শিতান বোৰত অধিককৈ ধৰা হলে বেচি উপযোগী ব্যৱস্থা হল হেতেন।

এতিয়া ঘাটি সম্পৰ্কে চোৱা যাওক। মুঠ ঘাট্‌তি ১২৭ লাখ টকা ধৰা হৈছে। এই ঘাট্‌তি পূৰণৰ অৰ্থে কেইটামান নতুন কৰৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে, যেনে কেৰাচিনৰ ওপৰত নতুন কৰ, পেট্ৰোলৰ ওপৰত বৰ্দ্ধিত হাৰৰ কৰ, বিলাস সামগ্ৰীৰ ওপৰত বৰ্দ্ধিত হাৰৰ কৰ, কৃষি আয় কৰ বৃদ্ধি, লোক পৰিবহন যান-বাহনৰ ট্যাক্স (মোটৰগাৰী কৰ) আইনৰ Revision, চহৰ অঞ্চলত থকা স্থাৱৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত কৰ, কোৰ্টফীৰ ওপৰত কৰ বৃদ্ধিৰ বিবেচনা, দেশীমদ আৰু কাঠৰ ওপৰত কৰ বৃদ্ধি আদি কেইবাটাও নতুন কৰৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

আৰু এই আটাইবোৰ নতুন কৰৰ পৰা ১২৭ লাখ ঘাট্‌তি টকা পূৰণ হব বুলি আশা কৰা হৈছে। এই আটাইবোৰ কৰ ফঁহিয়াই চালে দেখা যাব যে, প্ৰত্যক্ষ ভাবেই হোক নাইবা পৰোক্ষ ভাবেই হোক এই কৰ সমূহৰ হেচা ঘাইকৈ দেশৰ দাৰিদ্ৰ আৰু মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ লোকৰ ওপৰতেই পৰিব।

মোৰ ধাৰণা যে, নতুন কৰ নলগোৱাকৈও এই ঘাট্‌তি চৰকাৰে পূৰণ কৰিব পাৰিলে হেতেন যদিহে উপৰ্য্যপৰি নানা দুৰ্য্যোগত ক্লিষ্ট, তেনেই জুৰুলা দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণৰ অবৰ্ণনীয় দুৰ্দ্দশা আৰু ক্লেশ উপলব্ধি কৰি কথমপি জীৱন ধাৰণ কৰাৰ সুযোগ আৰু সুবিধা দিয়াৰ আন্তৰিক প্ৰচেষ্টা চৰকাৰৰ থাকিলে হেতেন।

মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ ভাষণত স্বীকাৰ কৰিছে যে আসামে ১৯৬১-৬২ চনত পাবলৈ আশা কৰা কেন্দ্ৰীয় ঋণ আৰু ways and means আগধন

পোৱাত বিৰাট তাৰতম্য হোৱাৰ ফলতেই ১৯৬১-৬২ চনত প্ৰকৃত সামৰণি ঘাট্‌তি ৬৫৫ লাখ টকা হয়। আকৌ ১৯৬২-৬৩ চনৰ বাজেটত ৰাজহ আয়ৰ শিতানত বাকী পৰা পথ পৰিবহণ কৰ ১৫০ লাখ, তাৰ সীমান্ত নিৰাপত্তাৰ বাবে পুলিচ বাহিনীৰ কাৰণে কৰা ব্যয়ৰ সলনি ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা পাবলগীয়া ১৭৬ লাখ টকাৰ অনুদান, আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ শিতানত ১৫০ লাখ টকা কেন্দ্ৰীয় সাহায্য পোৱা হববুলি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। কিন্তু সকলো বোৰ আশা এতিয়াও সম্পূৰ্ণৰূপে ফলৱতী হোৱা নাই। সীমান্ত নিৰপত্তাৰ বাবে হোৱা পুলিচ শিতানত ব্যয়ৰ বাহিৰে বিত্ত আয়োগে দিয়া বায়ৰ পাচত বন্ধ কৰা অনুদানৰ পিচত আমি নগাপাহাৰৰ সীমান্ত ৰক্ষাৰ বাবে ১৯৬২ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ্চৰ পৰ্য্যন্ত পাই থকা পুলিচ শিতানত ব্যয়ৰ বাবে অনুদান পাবলৈ আমাৰ অনুৰোধ এতিয়াও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে। দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ শিতানত পৰিকল্পনা আয়োগৰ পৰা পাবলগীয়া "ন্যায্য কেন্দ্ৰীয় ঋণ আৰু সাহায্য মূলক অনুদান পাবলৈ বিৰাট পৰিমাণে বাকী আছে।" ইয়াৰ পৰা স্পষ্টভাৱে বুজা যায় যে আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পাব লগা ন্যায্য সাহায্য আদায় কৰিব পৰা নাই, যাৰ পৰিমাণে বিপুল।

দ্বিতীয়তে নানা বিভাগত চলি থকা দুৰ্নীতি আৰু অযোগ্য পৰিচালনাৰ ফলত ৰাজহুৱা ধনৰ যথেষ্ট অপব্যয় হৈছে। আজিৰ এই প্ৰসঙ্গত প্ৰতিটো বিভাগ আৰু তাৰ পৰিচালনাৰ ব্যৱস্থা সম্পৰ্কে আলোচনাৰ সময় নহব। সেই বাবে আগলৈ বাজেটৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শিতানত ব্যয় ববাদ্দৰ দাবী ডাঙি ধৰা সময়ত বিভিন্ন বিভাগৰ সংস্কাৰ আৰু উন্নয়ন পৰিকল্পনা সমূহৰ implementation সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিবৰ সুযোগ পোৱা যাব বুলি আশা কৰিলো।

এতেকে দেখা যায় আমাৰ চৰকাৰে যদি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ন্যায্য প্ৰাপ্য সাহাৰ্য্য আদায় কৰি লব পাৰে, শাসন পৰিচালনাত হৈ থকা দূৰ্নীতি, অযোগ্যতা আৰু অপচয় বন্ধ কৰিব পাৰে, তেনেহলে অন্ততঃ ১৯৬৩-৬৪ চনৰ বাবে কোনো প্ৰকাৰৰ নতুন কৰ নাইবা কৰবৃদ্ধি নকৰাকৈয়ে ঘাট্‌তিৰ পৰিবৰ্ত্তে বহুটকা ৰাহি কৰিব পাৰে। দেশ জুৰি খাদ্য বস্তুৰ অভাৱ আৰু দৈনন্দিন আৱশ্যকীয় বস্তু বাহনীৰ দুৰ্মূল্যতা বিৰাজ কৰিছে। নতুন আৰু বৰ্দ্ধিত হাৰৰ কৰৰ ভাৰ বহন কৰাতো জনসাধাৰণৰ শক্তিৰ বাহিৰত আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা অসমৰ ন্যায্য প্ৰাপ্য আৰু সাহায্য আদায় কৰাত অসমৰ্থ হৈছে, আৰু শাসন পৰিচালনাত অযোগ্যতা, দূৰ্নীতি আৰু অপচয় বন্ধ কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে। ব্যৰ্থতাৰ ঐতিহ্য যাৰ একমাত্ৰ গৌৰৱ, তেনে এটা চৰকাৰে জনসাধাৰণৰ ওপৰত নতুন নতুন কৰ সাজি দিয়াৰ কোনো নৈতিক অধিকাৰ থাকিব নোৱাৰে।

একেবাহে যোৱা কেই বছৰ ধৰি বন্যা, অনাবৃষ্টি আৰু আন আন দুৰ্য্যোগে অসমক তেনেই জুৰুলা কৰিলে। শত শত বন্যা বিধ্বস্ত পৰিয়াল আজিও গৃহহীন, ভূমিহীন হৈ দুৰ্ভীক্ষৰ মূখত পৰি আছে। আজিও সিবোৰৰ পুনৰ বসতিৰ ব্যৱস্থা হৈ নুঠিল। হেজাৰ হেজাৰ এই দুৰ্দ্দশাগ্ৰস্ত নৰনাৰীৰ মূখত হাঁহি নাই —আনন্দ নাই। তেওঁলোকৰ জীৱণ দুৰ্ব্বহ হৈ পৰিছে। উৎসাহ উদ্দীপনাৰ সলনি এটা হতাশা আৰু অৱিশ্বাসৰ ক'লা দাৱৰে তেওঁলোকৰ অন্তৰ ঢাকি পেলাইছে। ইয়াৰ ওপৰতো যদি জনসাধাৰণৰ চকুৰ আগতে দূৰ্নীতি আৰু ৰাজহুৱা ধনৰ অপচয় চলি থাকে, তেনে অৱস্থাত দেশৰ সংকট মূহৰ্ত্তত ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ কৰা আহ্বানত যদি জনসাধাৰণৰ পৰা মনত প্ৰেৰণ নাজাগে, নাইবা জনসাধাৰণ যদি ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি নাহে, তেতে ই একো আচৰিত কথা নহব। আৰু তেনে এখন চৰকাৰে জনসাধাৰণৰ আস্থা হেৰুৱাটোও অস্বাভাৱিক কথা নহব।

এতেকে মোৰ অনুৰোধ, এই নতুন কৰ সমূহ দাৰিদ্ৰতাক্লিষ্ট অসমৰ জন-সাধাৰণৰ ওপৰত জাপি দিয়াৰ পূৰ্ব্বে বিশেষকৈ কেৰাচিনৰ ওপৰত ৰাজ্য চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা বহুৱাব খোজা কৰ সম্পৰ্কে সিদ্ধান্ত লোৱাৰ পূৰ্ব্বে যেন মাননীয় বিত্ত-মন্ত্ৰী মহোদয়ে দকৈ বিৱেচনা কৰি চায়।

Dr. GHANASHYAM DAS [North-Salmara (Rcserved for Scheduled Castes)] : Mr. Speaker Sir, I thank the Finance Minister for his exhausive Budget Speech and in doing so, I want to put forward a few suggestions for active consideration of the Government.

Sir, we are considering to examine the possibility of increasing our resources under the Head, Revenue Income. I would like to suggest that though the sources may be small still I suggest that the Revenue Department should examine the question of setling small fisheries which have been fetching less than Rs,1,000 per furlong. A good sum of amount can be derived from such fisheries which are now used by the public and some public are misusing these fiisheries. So, I hope, this question should be re-examined. If possible these fiisheries should be given to the Gaon Panchayats for managements or settlement with the poor fisherman.

Secondly, the Forest Department also should examine its resources. There are many dead woods which are lying unoperated and unauctioned especially in the Goalpara districts. If these dead woods are sold in public auction, a good amount of revenue can be derived from this sources also. Similarly, there are many instances of illegal felling particularly in my district. But very little effort has been made in this regard and timber worth lakhs of rupees have been misused by illegal felling thereby there is huge loss of revenue. Sir, of course, we understand that at the present juncture taxation measures are inevitable, but there is a feeling in the minds of the public that there should not be any taxation on Kerosene oil. I think this could have been avoided and I appeal to the Finance Minister to re-examine this point. In order to compensate this loss I think more taxes can be imposed on tobacco, cigarette and Biri and such other things. Sir, we have seen that the Central Ministry of health is making a good deal of discussion about the evil effect of Tobacco. These are not very important commodities and as a matter of fact it has been proved and also stated by Dr. Sushila Nair-Union Health Minister that these things are the causes for a certain types of cancer. Bronchitis and Heartfailure are attributed to smoking. It is said by the Union Health Minister that the Government is taking steps to educate the people against these evils. I think there is no harm in imposing some taxes on these items. If it is done the smoking habit will also decrease gradually. We have seen that smokers spend from Rs.5 to Rs.30 a month and a huge amount of money is being spent in this way. Many of my firiends may not like the idea but this is not my opinion, this is the opinion throughout the world. This question may be examined.

These are my points for consideration about augmenting our resources. There is scope for moral curtailment of certain expenditure. I am glad that the Governor has shown the way by voluntary cut of one thousand and eight hundred rupees per month from his salary. This should be the example for our officers also.

Sir, as regards curtailment of expenditure on medical, I have given a detailed note to the Chief Minister and the Medical Minister, to examine if this can be reviewed. I think several lakhs of rupees can be saved if the purchase system is revised. This is a serious question; of course, I do not like to go into the details. But this point has to be examined.

Sir, there is scope of curtailment of expenditure in other line too. I think the Travelling Allowances can be reduced to some extent, say at least by 25 per cent if not 50 per cent. Sir, I have seen some officers going to Gauhati, drawing Travelling Allowance and doing little works. I have also seen in one instance that one officer had been to Gauhati for certain works in which I was also interested. But he came back to Shillong because there was no room in the Circuit House. Unless there is some very urgent work which cannot be avoided no travelling should be made. I would request our Government that at least for a year or two the officers should be asked to curtail the expenditure on travelling as far as practicable. Sir, there are many other ways for curtailment of expenditure. We have seen so many service personnel which are being maintained by Government but not so essential. So this aspect should also be examined. Therefore, I request the Finance Minister to set up a Committee to examine these questions, particularly those questions regarding curtailment of expenditure in the Secretariat and a district levels.

Of course, I am sorry to refer to one point regarding the grant-in-aid given to voluntary organisations, particularly the Lokopriya Bordoloi T. B. Memorial Hospital at Gauhati. This hospital was started initially with 50 beds and the grant-in-aid was rupees one lakh. Now, the number of beds has gone up to more than one hundred and thirty but the grant-in-aid is remaining the same. It has become difficult to ask the people to contribute their mite to this institution as they are already hard hit. I would request the Government to re-consider whether something can be done to extend some financial help because Government is not doing much about expansion to tackle the problem. Therefore, if necessary, Government should approach the Government of India if any further amount can be obtained for tackling this important problem. Sir, this is all I want to say.

Mr. SPEAKER: The House stands adjourned till 10 A. M. tomorrow, the 16th March, 1963.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 A. M. on Saturday, the 16th March, 1963.

R. N. BARUA,

Secretary,
Legislative Assembly, Assam.

AGP (LA) 177/63—225—3-7-63.